

ידיעות אחרונות הכפר הירוק

עיתון בית הספר הכפר הירוק רמת השרון	מנכ"ל ד"ר קובי נווה (סיסקו)	מנהלת נעמי אלישיב	עורכת ראשית ורדה קריין	עורך משנה יוסי משען	עורכת ראשית גל מאור	עורכת משנה ענבל וסלי	עורכת אחראית תאיר שכנר-רוכמן	יוצא לאור בשיתוף ידיעות אחרונות	יום שלישי, י"ב בסיון תשע"ז 6.6.2017
--	--------------------------------	----------------------	---------------------------	------------------------	------------------------	-------------------------	---------------------------------	------------------------------------	--

הכפר הירוק כובש את העולם

שיפור החוש המספרי לצורך הבנה רחוקה של שפת המתמטיקה או תוכנה שקוראת את הרגש והופכת אותו לאימוג'ני לצורכי הבנה של ילדים אוטיסטים או חולי ALS • אלה דוגמאות של עבודות הקר שהגשנו לתחרות בינלאומית בבויג'ין - זוכינו! • עמ' 4

הילדים של סוריה שנת 2017

ערכנו עצרת הזדהות מרגשת עם ילדי סוריה כדי להעלות את המודעות להשלכות של מלחמת האזרחים שם וכדי לעורר את רצון התלמידים לפעול, עמ' 16

7
**איך בנויים
קתדרלה?**
ההיסטוריה המרתקת של העולם

10
רגעים ב'EMIS'
איך התחלנו ואיך אנחנו ממשיכים

14
חברה בנעיה
הקדשנו יום מיוחד לשסעים שלנו

18
מילים ועוד המון
בעקבות "בוקר שירים וסיפורים"

מי היה מאמין שילדה איסטניסית כמוני תחלוב פרות? או תשתתף במלחמות אבטיחים ותינהנה מהצלת ראשנים בכריכת החורף? ● גל מאור מסכמת ונפרדת

להגיד, ולא לפחד לצעוק את זה, ולשיר את זה, ולשתף עם חברים. הפכתי לאדם אחר מילדה ביישנית שהדברים היחידים שעניינו אותה הם לימודים, כדורסל וגיטרה, גיליתי עולם שלם מסביבי. פגשתי אנשים מדהימים שכל אחד מהם יותר מוכשר מהשני, למדתי לעמוד מול קהל ואפילו הפכתי לחולבת פרות מקצועית (במסגרת עבודות המשק). מי היה מאמין שילדה איסטניסית כמוני תחלוב פרות? או תשתתף במלחמות אבטיחים ותינהנה מהצלת ראשנים בכריכת החורף?

תמיד אמרתי שאחת ההחלטות הטובות ביותר שהחלטתי בחיי הייתה להגיע לכאן, ועם כל הקלישאות, אני לא מתחרטת ולו לשנייה.

פרק חדש מתחיל עבורי ועבור כל חב' ריי שמסיימים י"ב. זה הזמן להתרווח לא-חור, לשמוח, להתגאות, ובעיקר להודות על כל אשר הרווחנו מהמקום המדהים הזה, שהוא באמת "הכפר שבו גדלתי ובו מצאתי את ביתי".

תודה למורים ולמחנכים התומכים, היצירתיים והאכפתיים ביותר שפגשתי, לחברים המדהימים שלי שלא יכולתי לשרוד שנייה בלי עדיהם, ולבסוף – גם לעיתון. הצטרפתי אליו בשנה שעברה, והוא העניק לי את היכולת להביע כרצוני את כל אשר על ליבי. כשורדה קרין התקשרה אליי בכיתה י"א (לאחר ששלחתי כתבה לעיתון על פרויקט שכבת) וביקשה שאהיה העורכת הראשית של עיתון בית הספר בשנה הבאה, אני מודה שהייתי קצת בשוק. "אני? עורכת? את בטוחה?". תמיד אהבתי לכתוב, אבל מפה ועד לכתוב בעיתון ולהיות אחראית לכתבותיהם של אחרים יש עולם ומלואו. אז עם קצת חששות והרבה התרגשות נכנסתי למערכת העיתון כעורכת משנה והתלוויתי לעורך הראשי דאן, אסף, והשנה, כשלקחתי באופן בלעדי את התפקיד על כתפי, רכשתי אטאט ניסיון (בהדרכתה המסורה של ורדה, כמוכן) הן בכתובה ובעריכה של ראיונות והן בהתנהלות מול "ידיעות אחרונות" ויצירת טיוטות של גיליונות עיתון. אין ספק שנתרמתי רבות מהתפקיד שניתן לי, ואני מקווה כי הצלחתי למלא את חלקי כראוי באותה המידה.

אסכם ואומר כי התקופה הזו תמיד תהיה זכורה לי כאחת הטובות בחיי. וכעת אני יוצאת מפה עם הרבה תובנות ואיתן עוד יותר שאלות. קצת בוגרת וקצת עוד ילדה, כזו שהניצוץ בעיניה טרם כבה, והיא רק מחכה לטרוף את העולם. תודה.

גל מאור, י"ב/4

העורכת

להתבגר זה להבין שאתה לא יודע הכל, להודות שלפעמים אתה צריך לשאול, לדעת שמותר לבכות, מותר ליפול.

להתבגר זה להכניס דברים לפרופורציות. זה לאהוב, להשתגע, להשתולל, להתאכזב, להתפרק, להתפלל. זה לעצור רגע ולא לדעת מה לעשות, ואז להבין שכשתקום בבוקר, השמש תזרח ודבר לא יחדל מלהיות.

להתבגר זה לשים את עצמך בצד לפעמים, להפסיק לדבר, להתמסר כולך למען חבה. להתבגר זה להודות שטעית, זה לבקש סליחה ולא רק כי חייבים, זה להסתכל בעיניים ולומר אמת גם כשקשה. להתבגר זה לאטוף את האנשים הנכונים. להודות על כל הרגעים הקטנים. על החיוכים, החיבוקים, על המילים הטובות. על השניות האלה שבהן הלב מתרחב ואתה יודע שאתה בדיוק במקום בו נועדת להיות.

להתבגר זה להיות עצוב כשמסתיים פרק עצום בחיך. ולנסות לשחזר אותו בהסתכלות אובססיבית בתמונות. ובעורך מתבונן בהן עם דמעה של התרגשות, שחומקת בלי אישור בהשראתה של מוזיקת אווירה המתנגנת ברקע, אתה מבין שאתה ממש לא מבין. איך יכול להיות שחלפו להן שש שנים? קשה לתאר במילים עד כמה משמעותי היה הפרק הזה, מבחינתי.

כמה שונה הייתי כשרק נכנסתי בשער וניסיתי לנווט את דרכי (בחסור הצלחה מוחלט) לכיתה ז' שבה התחלתי את הדרך ועד היום. יותר מללמוד "עם התלמידים הטובים בישראל" ולקבל חינוך מצוי, למדתי על עצמי. בכל שנה עוד קצת ועוד טיפה. ובכרכת ההירים חסרת התקנה הזו שנקלעתי אליה (במזל גדול, יש לומר) הצלחתי להתגבר על פחדים, לגלות תחביבים, לפתח כישורים, לאהוב ולהיות אהובה. להרגיש חשובה. לגלות שיש לי מה

המנהלת שלנו

נעמי אלישיב

מעשייה לחופשה

מורים, הורים ותלמידים יקרים, אני מאחלת לכם חופשה שקטה ומהנה, לאחר שנה משמעותית של עשייה חינוכית. על כל העשייה המבורכת, תקראו בעיתוננו זה.

נעמי אלישיב, מנהלת בית הספר השש-שנתי

שוביניזם דרבנן

פרקי אבות – פרקי אמהות ● שיעור פעיל בתרבות ישראל

באחד משיעורי תרבות ישראל בכיתתנו, 3/ז, עיינו במשנה הבאה מפרקי אבות, והתבקשנו להגיב עליה. יוסי בן יוחנן איש ירושלים אומר: יהי ביתך פתוח לרווחה, ויהיו עניים בני ביתך, ואל תרבה שיחה עם האישה. באשתו אמרו, קל וחומר באשת חברו. מכאן אמרו חכמים: כל זמן שאדם מרבה שיחה עם האישה, גורם רעה לעצמו, ובוטל מדברי תורה, וסופו יורש גיהנום.

***

ואלה חלק מהתגובות: איתי בן-יונתן התל-אביבי אומר: "הייה נדיב והתחשב באחר, ואל תתנשא מעל האישה, כי האישה שווה היא לגבר, והגבר שווה הוא לאישה". איתי זיגלמן גרס: "מכאן אמרו חכמים, 'אדם הנמנע לשוחח עם האישה, הפסד שלו הוא. כסיל וגס רוח ייחשב בעיני רבים, וסופו בדר'". עלמה מואב-שעשוע, בת רמת-השרון, דרשה: "יהי ביתך פתוח לרווחה, ויהיו עניים בני ביתך, ותרבה שיחה עם האישה, ובני האדם ככלל תחכים מהם ותחכים אותם. ותהא לך אשת שיח לחיים, כל המרבה שיחה עם האישה משמח אותה ואת בני ביתו".

ידיעות אחרונות הכפר הירוק | עורכת ראשית ומורה מלווה ורדה קרין | עורכת גל מאור | עורכי משנה יוסי משען, עובל וסלי | כתבים עומר בויאקלירון כהן, עובל וסלי, תמר אברהם, יהלי גדות, גריגוריבה אנטוסטיה, טל קלובר, עומרי קאופמן, נוגה שרון, יעלי רולניק, הלל אלפנט, דנה דיטריך הוזמן, לינה דיטריך הוזמן, נועה שגב, יובל כרמל, גדעון בנדל, סטייסי טולסטויק, שון גולדפדר, עדי גל, גל מאור, רותם ששון, שחר אלכסנדר, זניה קורציר, אמיל חי, עימנואלה סלטה, עדי סלע, אמין חג יחיה, איילת ליבשיץ, נטע כדר קרמר, טבע גרינברג, מאיה גיבורי, נורית שלם, עינת פוליטי, איתי טופז, מארוואי טומי, גילה אפשטיין, איל איבשיץ, ארבל ביצקוב שושני, ענת שושני, רוני כצולסון, בן כוהן, ניצן פרוש, מיה ליכטנפלד, עדינה ברגר, יונתן כספרי יואב ערמון, עוזי זגורי, יעל סבו, עומר בן צבי, נועם פוגל, אלה זליקובסקי מולר, אמיר בן אלון, ישי לוי, בנימין מאמיס, שלי בארי, עודד ורביץ עדן אלעד, תמר שטיין | כתבים צלמים ורדה קרין, יוסי עובד, נדיר נועם, צפי רום, חייט אנה, גניה, עדי גל, מאיה קוגן, שחר סתוי, אורי רוזנבוים, בן לולו מרדוש, ענת מנחם, זגורי עוזי, חדווה אפשטיין, גבי כוהן, יוסי משען, פרדה בני | יועצים טכנולוגיים רודי רודיטי, יוסי משען, שירז איפרגן, גבי כוהן, עופרי שובל עדינה ברגר | עורכת אחראית תאיר שכנר-רוכמן | עיצוב גרפי המרכז הגרפי

מערכת "ידיעות אחרונות בתי ספר": 03-6082524 | דוא"ל: yt@yediath.co.il | כתובת: רח' נח מוזס 1, ראשון לציון

כתבי עיתון הכפר הירוק

מי צריך עיתון?

לפני כשמונה שנים נוסד עיתון הכפר על ידי ד"ר קובי נווה (סיסקו), מנכ"ל הכפר הירוק. העיתון נוסד כדי להעניק לתלמידים חופש ביטוי ולידע אותם על האירועים המתרחשים בכפר. בנוסף לכך העיתון מאפשר להורים ללמוד על הנעשה בכפר בצורה מעניינת מפי התלמידים. את עיתון הכפר הירוק מוציא לאור "ידיעות אחרונות" הארצי, ולמעשה עיתוננו הוא בעל מספר העמודים הגדול ביותר מבין עיתוני בתי הספר בארץ (בסוף 2016 היו בעיתון 40 עמודים). העיתון יוצא לאור כ-3,000 עותקים, פעמיים בשנה, בדצמבר ובמאי. את העיתון מחלקים לכל תלמידי בית הספר ולהוריהם. העיתון מופץ גם לאנשי מפתח ולבעלי תפקידים בחברה הישראלית. אם ברצונכם לקבל עותק, העיתונים נמצאים ליד משרדו של סיסקו וכן באתר ובפייסבוק של הכפר הירוק.

כל תלמיד מכל שכבות הגיל יכול לכתוב בעיתון הכפר. כמובן, כל כתבה עוברת את אישורה של ורדה קרין, עורכת העיתון והמורה המלווה. בעיתון הכפר ניתן לקרוא על טיולים, פרויקטים מיוחדים (יוזמות), עניינים אקטואליים, תחרויות, אמנות וספרות. כמו כן מופיעות בו כתבות באנגלית של תלמידי הקולג' הבינלאומי.

כותבים את ערכי הכפר

ילדים חוקרים ומנסחים את ערכי הכפר הירוק במסגרת תוכנית המנהיגות "ויקי כפר" "תשוטטו ברחבי הכפר, תחקרו, תצלמו, תחפשו מקורות מידע ולבסוף תכתבו ערך מיוחד שרלוונטי לכפר. עליכם לעבוד בצוותים של עד שלושה ילדים". את ההוראה הזאת קיבלנו מהמורה למנהיגות ערן במסגרת "ויקי כפר". מדובר בפרויקט מרכזי בתוכנית הסדנאות לפיתוח מנהיגות בשכבה ז'. במסגרת הפרויקט המורה למנהיגות ערן הסביר לנו איך להגיע לערכים שונים הקשורים לכפר הירוק. מיד כשערך אמר שמתחילים לקים לקבוצות, אני וחברותיי החלפנו מבטים והתגבשנו לקבוצה.

הצוותים התחלקו, וכל צוות בחר לעצמו נושא. מהר מאוד ראינו שהצוותים מתעניינים בעיקר באנשים שמאפיינים את הכפר. חלק קטן בחר במקומות שונים בכפר. הבנו שכדי לכתוב ערך מוצלח ל"ויקי כפר", השלב הבא הוא לשאול את השאלות הנכונות. זה חשוב כדי להבטיח שכל המידע ייכלל בערך בצורה קלה להבנה. אחרי שריכזנו שאלות ורנו עליהן בכיתה, הגיע הזמן לצאת לשטח. איסוף המידע התבצע באמצעות רעיונות. הצוות שלנו בחר לכתוב ערך מיוחד על העיתון. לכן ראינו את עורכת העיתון, התלמידה גל מאור מ"ב/4, ואת המורה להיסטוריה, אורחות וכן עורכת העיתון, ורדה קרין (כנראה בגלל זה זכינו בכתבת הכתבה...). את תוכן הראיונות ערכנו לפסקה מדעית ושלחנו למורה לאישור. במהלך העבודה התגלו כמה בעיות. למשל, תמרון בין לוח הזמנים של כולנו ושילוב בין הדעות לגבי החומר והניסוח, אך בסופו של דבר העבודה המשותפת הייתה מהנה, והרחבנו את הידע שלנו על עיתון הכפר.

נוגה שרון, יעלה רולניק, הלל אלפנט, ז' 9/

ימי הזיכרון שלנו

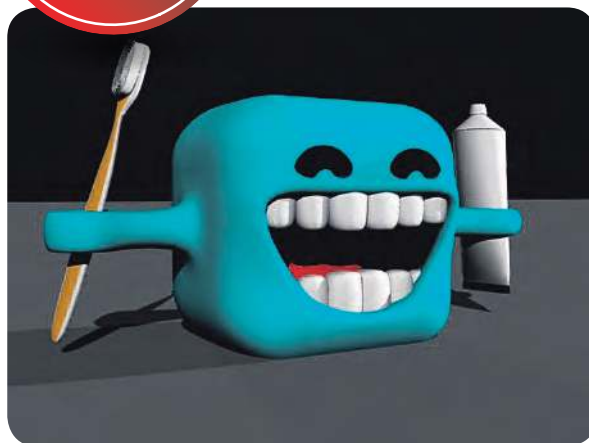
דברים ושירים בטקס יום השואה

בטקס יום הזיכרון לחללי צה"ל

צחצוח מנצח

בובה שמלווה את צחצוח השיניים באמצעות נורות מהבהבות היא המוצר של קבוצת היוזמים של הכפר • בהצלחה בעסקים

המכירות של המוצר יחלו ב-26.4 בקניון G בכפר-סבא. מובן שכולכם מוזמנים לבוא ולתמוך בפרויקט.

תמר שטיין, ט' 6/

"יוזמים צעירים" הוא ארגון עולמי שדואג להפעיל פרויקטים למטרת חשיפה של בני נוער לעולם העסקים והיוזמות. התלמידים המשתתפים בפרויקט מתנסים בהקמת מיום ותפקוד שוטף כחברה במשך שנת לימודים אחת בליווי מורים, מנחים עסקיים וסטודנטים. אנחנו, קבוצת אלפא, המורכבת מתלמידי כיתות ט', מייצגים את הכפר בתחרות "יוזמים צעירים" השנה. בחודשים שעברו מתחילת השנה התנסינו בבחירת בעלי תפקידים, כתיבת תוכנית עסקית, גיוס הון ראשוני, בחירת קהל יעד, עיצוב מוצר, ועוד.

במסגרת הפרויקט יצאנו מספר פעמים מבית הספר לטובת אירועים שבהם נפגשנו עם קבוצות שונות מהאזור. אחד האירועים הכי משמעותיים שעברנו היה האבטיפוס. לפני שאפשר להתחיל לייצר מוצר, צריך לבנות אבטיפוס שיציג את המוצר אמור להיראות ולתפקד. באירוע נפגשנו עם כל הקבוצות שבהן אנו מתחרים בתחרות האזורית וראינו את האבטיפוסים של כולן (והלך מעולה!). רכות האזור, רז אהרון, ושאר השופטים באירוע, עברו בין הדוכנים וחילקו טיפים וצינונים לכל אחת מהקבוצות. כמו כן, זכינו לשמוע הרצאות מעניינות מאוד באירועים על מגוון נושאים, כמו יוזמות, שלבים מתקדמים יותר בפיתוח מוצרים, ועוד.

את הקבוצה שלנו מלווים אנשים שעוזרים לנו בתפקוד השוטף, כמו עדי טלמון, המורה המלווה שלנו, עומר יונה וכן נחמני, סטודנטים מהמרכז הבינתחומי, ועדי מימון ורוני עטר, מנחים עסקיים שמבינים ומגיעים מהתחום. בעזרת הליווי שלהם אנחנו מתקדמים בקצב טוב יותר, והם עוזרים לנו מאוד בלמידה מהתהליך.

המוצר שלנו הוא בובה קטנה בשם צחצח, שאפשר להדביק אותה על המראה שמעל כיור האמבטיה. צחצח מצחצח את השיניים ביחד איתך במשך שתי דקות מלאות, ובמהלכן השיניים שלו מאירות בעזרת לדים לפי קצב ההתקדמות המומלץ על ידי רופאי שיניים.

היום אנחנו עומדים בתחילת הייצור של המוצר המוגמה אחרי פגישה עם מעצב מוצר והתקדמות משמעותית בחלק האלקטרוני, אנחנו קרובים מתמיד למוצר מתפקד.

תודה רבה למימון ולמגמת האלקטרוניקה המדהימה! תודה מיוחדת ליסמין דרור ואוראה מיוחס, שעזרו לנו מאוד עם פיתוח החלק האלקטרוני של המוצר.

מדענים בצמרת

פיתוח אינטואיציה למספרים ולמתמטיקה וקריאת רגשות בקרב אוטיסטים ומשוללי יכולת דיבור • שלושת נציגי הכפר הירוק קטפו את המקומות הראשון והשני בקטגוריית מדעי המחשב בכנס המדע באוניברסיטת בייג'ין, סין • בית הספר לסטארטאפים

אנו שמחים לבשר כי תלמידי הכפר הירוק זכו במקומות הראשון והשני בתחרות הבינלאומית לעבודות חקר במדע שהתקיימה בבייג'ין, סין. עמרי סברנסקי ועפרי בסון זכו בקטגוריית מדעי המחשב במ"קום הראשון בתחרות, ואנה סמואלביץ' (שמעון) זכתה באותה הקטגוריה במקום השני בתחרות. התחרות - BYSCC - Beijing Youth - Science Creation Competition - מת-קיימת זו הפעם ה-37. הכפר הירוק שלח נציגים זו הפעם השנייה.

בתחרות משתתפים תלמידים מסין ומרחבי העולם, ומטרתה החלפת ידע ורעיונות חדשניים בתחום המדע והטכנולוגיה. התחרות מאורגנת על ידי מספר ארגונים, בהם ארגון המדע והטכנולוגיה, אגף החינוך ואגף המדע והטכנולוגיה של העיר בייג'ין, והמימשל הסיני.

הפרויקטים המוגשים לתחרות הם בתחומי מדעי המחשב (הקטגוריה שבה השתתף הכפר הירוק), מתמטיקה, וזואולוגיה ומדעי הרפואה. השופטים בתחרות הם נציגי האוניברסיטאות המובילות בבייג'ין ונציגים מאוניברסיטאות בע"ל. בין השופטים השנה היו נציגים מהרווארד, MIT, אוניברסיטת מוסקבה ואוניברסיטת פראג, לצד אנשי עסקים מתחום הטכנולוגיה. לתחרות הגיעו 2,000 פרויקטים מסין ומרחבי העולם. בסטור הבינלאומי התחרו תלמידי הכפר הירוק מול פרויקטים מסין, טיוואן, הונג קונג, סינגפור, צרפת, צ'כיה, רוסיה, אוקראינה, אר-צות הברית, אוסטרליה, דנמרק ומלוויה. למתעניינים, להלן תקציר הפרויקטים המ-דהימים:

עמרי ועפרי: PikaMath - אינטואיציה מספרית

האם נוכל ליצור עולם שבו ילדים יכולים להבין ולדבר מתמטיקה רהוטה, כפי שהם מבינים את שפת האם שלהם? ובכן, אולי לא, אבל אנחנו מאמינים שאנחנו יכולים להתקדם לקראת מימוש המשימה בא-

יהודה אור, איילה פיקלר ותלמידים. תוכנית הסייבר

נים שנאספים מהמוח. Vibe מוביל שינוי באופן שבו אנחנו מתקשרים ובאופן שבו הטכנולוגיה מסייעת לנו לתקשר עם אחרים. ילדים הסובלים מאוטיזם מתקשים בויהוי רגשות אצל אנשים אחרים, וכמובן בהבעת הרגשות שלהם עצמם. Vibe יוכל "לקרוא" את הרגשות של המ-שמש ולייצג אותם בצורה פשוטה וקלה - Emojis.

בשיתוף פעולה עם חברה העוסקת בת-חום ה-Neurotechnology עשינו שימוש ב-"Neurosteer". זהו חיישן המספק פלט-פורמה לניטור ולפרשנות של נתונים קליניים באמצעות EEG, המחובר למצח על ידי שלו-שה סרטי אלקטרודה ניידים.

פיתחנו תוכנה שמאפשרת ייצוג חזותי של כל מצב מוחי כללי, כגון אושר, ריכוז והת-רגשות. הנתונים שנאספים על ידי החיישן מועברים באמצעות בלוטות' ל-"Neurosteer App" ולאחר מכן דרך רשת ה-Wi-Fi לענן "Neurosteer". אלגוריתם חכם מתרגם ומציג את הנתונים שנשלחו ישירות ליישום שלנו, שם הוא מאורגן מחדש על ידי emojis. על פי CDC, ב-2014 כ-75 מיליון אנשים בעולם סבלו מהפרעות על הספקטרום האוטי-סטי.

המוצר שלנו יהיה בריקיימא עבור סוגים רבים של מחלות, כגון ALS, ניוון שרירים, ועוד. פוטנציאל השוק הוא עצום.

באמצעות Vibe הרבה משפחות יוכלו להבין את רגשות הילדים שלהן תוך מבט מהיר בט-לפון החכם שלהן. גם משפחות שיש להן אהוב בתדרמת יוכלו לדעת כיצד הוא מרגיש. והדבר החשוב ביותר - כל אדם בעולם יוכל לממש את אחד הצרכים האנושיים הבסיסיים, תקשורת.

האינטואיטיבי אינו מדויק, מחק-רים מצאו קשר בין החוש המספ-רי לבין היכולת המתמטית שלנו. המחקרים מצביעים על כך שחוש מספרי אינטואיטיבי גבוה יותר קיים בקרב תינוקות, ועליו מתחילה להתבסס היכולת המתמטית שלנו.

השוואת כמויות וגדלים והבנת המשמעות של סמלים מספריים הן מרכיבי הליבה של החוש המספרי האינטואיטיבי. הפלטפורמה שפיתחנו עוסקת בהגדרה ובשיפור מיומנויות אלה תוך שימוש בפעולות הטבעיות של הילדים. הן עשויות להשתנות בהתאם לאינטראקציה בא-מצעות הידיים, מקבלת משוב חיובי, מהרצון לחקור ומהרצון להתחרות.

המוצר שלנו הוא תוכנת מחשב שיכולה לשמש כל ילד באמצעות מחשב פשוט. התוכנה שואלת את המשתמשים שאלות בסיסיות במ-תמטיקה, בעוד הילדים עונים באמצעות הכלי האינטואיטיבי ביותר שלהם - הידיים. התוכ-נה מחוברת למצלמה של המחשב ומשתמשת בעיבוד תמונה דיממדי לשם איסוף תגובות המשתמשים.

הילדים יכולים להמשיך להתנסות ולהתקדם לא רק לביצוע חישובים פשוטים, אלא אף לפ-תרון משוואות פשוטות, כל זה תוך חיזוק החוש המספרי האינטואיטיבי בגילים שנתיים-ארבע.

אנה סמואלביץ' (שמעון): VIBE - לקרוא את הרגשות

חלק מרכזי ביכולת בני האדם לתקשר ביניהם הוא היכולת להבין רגשות. הפתרון שלנו הוא שילוב בין רגשות וטכ-נולוגיה. פיתחנו את Vibe, יישום המשתמש באלגוריתמי למידה של מכונה כדי לנתח נתו-

לימוד משותף. תלמידים מאוגנדה ומישראל במגמת רובוטיקה

הזוכים בפרס השראה בפרויקט מניעת הכחדה של צבי ים. מגמת רובוטיקה

חדשות רובוטיות

פרס ההשראה בתחרות ארצית • אפליקציה מקורית ל"שעות מתות" • אורחי סייבר מאוגנדה • כל מה שקורה ברובוטיקה

משקיעים ולהרחיב את הפרויקט בהדרגה. להערכתנו, יוזמה זו היא בדיוק מסוג היוזמות שמתאימות לחברה שלנו כיום, ויובילו למימוש הפוטנציאל ההשכלתי וההתפתחותי של תושבי העולם בעידן הנוכחי, כיוון שהן עונות על הצורך באיסוף ידע והגשתו לכל דורש.

אוגנדה First!

בתחילת מרץ הגיעה אלינו מאוגנדה קבוצת Cyberknights Uganda 12443 כדי להשתתף בתחרות ה-FTCC הארצית בתל-אביב ולהשתתף בפעם הראשונה כקבוצה רשומה ב-FIRST. תודה לקבוצת הרובוטיקה שהשתתפה ב-FRC Robotics 4911, ועזרה להם להפוך את החלום של הקמת קבוצה באוגנדה למציאות. או בהצלחה לקבוצת Cyberknights Uganda 12443 ולכל שאר הקבוצות בתחרות. תודה לצוות הרובוטיקה של הכפר הירוק על ההתמדה והנחישות!

ענבל וסלי, י/2

המעוררת ומאפשרת לימוד תוך ניצול נכון יותר של הזמן. מטרתה היא לעשות שימוש ב"רגעים מתים" במהלך היום, למשל כשאנחנו ממתנים בתחנת אוטובוס או מורידים את הכלב, ולהפוך אותם לייעילים ולפרודוקטיביים יותר באמצעות העשרת הידע שלנו.

האפליקציה שתיכננו רותם ששון, מטר מעוז, פאני אברמוביץ' וליאור שרון תהיה אפליקציית שמע. היא תכלול הרצאות מוקלטות בתחומים שונים, שיהיו זמינות להאזנה, ואחריהן יהיו מצורפים מבחנים הכוללים שאלות, שמטרתן לברוק את ההבנה של נושא ההרצאה. כך המאזין יוכל לקבל משוב מייד. האפליקציה מתוכננת להעשרת הידע תוך כדי ביצוע פעולות שלא דורשות תשומת לב מלאה, וכך תוביל לניצול יעיל של פוטנציאל הלמידה והזמן שלנו. היוזמים מתכוונים לפנות למומחים בתחומים שונים ולגייסם לפרויקט, כמקורות מידע מעמיקים, ולהעביר את הידע שלהם לקהל הרחב דרך ההרצאות. בתחילה יזמי הפרויקט יפתחו בעצמם את האפליקציה ויכנו את השאלות. הם ינסו לגייס

מקבלים את המשלחת מאוגנדה

ואנשים גלום פוטנציאל רב לעשייה משותפת, כשהידע משמש כר נרחב להתפתחות רעיונות ותוכנות גלובליות.

למרות הפוטנציאל הרב, רבים כלל אינם חוקרים ועושים שימוש במקורות המידע הזמינים כדי להרחיב את ידיעותיהם. גם מי שכן נהנים לחקור, מתקשים למצוא ולפנות את הזמן הדרוש ללמידה ולהרחבת אופקים במהלך חיי היומיום שלהם. בהאקתון (מרתון חשיבה ופיצוח) שנערך לא-חרונה בכפר הירוק קבוצת תלמידי כיתה י' הג' תה רעיון לפיתוח אפליקציה בשם "EduGo",

מה בין צבים, מדוזות וזיהום אוויר

קבוצת הכפר הירוק העפילה בשבוע שעבר לתחרות הארצית. התלמידים זכו בפרס ההשראה על הפרויקט, שמטרתו מניעת הכחדה של צבי ים. צבי ים אחד אוכל 100 מדוזות ביום. הצלה של 1,000 צבים תביא לסילוק של 100 אלף מדוזות מהחוף. הפתרון פשוט ויביא להפחתה במדרי זיהום האוויר לאורך קו החוף.

יישר כוח לתלמידים שחשבו על הרעיון ועל הסביבה שלנו. מחזיקים לכם אצבעות, עלו והצליחו!

איסוף מידע - הדור הבא

בימינו ידע הוא משאב בעל חשיבות עליונה, והוא נמצא בזמינות גבוהה מאוד וכנגישות גבוהה יחסית מסביבנו. למידה בעידן האינטרנטי מאפי' שרת לנו לצרוך ולהעביר מידע ורעיונות בצורה יעילה, להתפתח מבחינה מחשבתית ולהרחיב אופקים כמעט בלי לקום מהכיסא. ניידות המידע מאפשרת לכל אחד להעמיק בנושאים רבים, ובחיבור המיידית של מקורות מידע

חוויה בקצב הסייבר

מהשתלטות על איים ועד הטסת קריסטלים • טל קובלר על האתגרים שמציבה אליפות הסייבר

המירוץ לחמש

הנפלאה והריצה עצמה - יצרו יחד חוויה בלתי נשכחת.

תלמידים ומורים במירוץ לחמש יחידות

ביום שישי, 24.2, התקיים מרתון תל אביב 2017. במסגרת תוכנית "רצים ביחד 5" של עמותת דרייב, השתתפו תלמידי 5 יחידות במתמטיקה ומוריהם מכל רחבי הארץ במירוץ ורצו באופן סמלי - חמישה קילומטרים. 60 מתלמידי הכפר הירוק, הלומדים מתמטיקה ברמה של 5 יחידות לימוד, התייצבו בבוקר המיי רוץ נרגשים ומלאי מוטיבציה וייצגו בכבוד את בית הספר במירוץ עצמו. אין כמו שילוב בין ספורט ולמידה - המורים והתלמידים התמודדו יחדיו עם קושי השונה מזה שהם חווים בכיתה, אך דומה בכך שמתאמצים יחד כקבוצה כדי להגיע אל קו הסיום. מזג האוויר האביבי, האווירה הספורטיבית

איים במפה ולהעביר באמצעות רחפנים כמה שיותר קריסטלים מאותם האיים לעיר ששייכת לקבוצה. הקבוצה שתצבור ראשונה 21 נקודות תנצח במשחק. המשחקים התקיימו בסבבים כשבכל סיבוב כל הקבוצות התמודדו נגד כל הקבוצות. המקומות נבחרו לפי מספר הנקודות המצטבר מהסבב האחרון ומסבבים קודמים. האווירה במקום היתה מאוד מיוחדת, קצת לחוצה, מאוד מלמדת. החוויה היתה חסרת תקדים ועלתה על כל הציפיות שלי לאירוע. בסופו של היום הקבוצה שלי ואני זכינו במקום ה-5 מכל בית הספר ומצב הרוח היה בשחקים.

טל קובלר, י"א/6

אליפות סייבר מהדברים שלא שר מעים עליהם בימיו. בתוך העומס הכבד של י"א נודע לי ברגע האחרון על אליפות הסייבר הלאומית (סקילז) שהתקיימה ב-18 בדצמבר, החלטתי להירשם. בלי קבוצה, בלי רעיון שיוביל אותי לניצחון. פשוט הגעתי בשביל לחוות ולהיות חלק מהתהליך. כשהגעתי לחדר המורים בבית בנימין, שם התקיימה התחרות, ראיתי הרבה פנים מוכרות. אנשים שנראים מאוד מנסים, אנשים שנראים מאוד בטוחים בעצמם ואנשים אבודים ממש כמוני. הצטרפתי לאחת הקבוצות שהיה חסר להן משתתף ונתקלתי בהמון אתגרים חדשים. לכל קבוצה בתחרות היה צי ספינות מיוחד משלה ועל הספינות להשתלט על כמה שיותר

משחזרים את ההיסטוריה

תלמידי ט' למדו את נושא ועידת ורסאי באמצעות סימולציה • שיעור היסטוריה מעולם לא היה מעניין יותר

היסטוריה

זו אנו לומדים טוב יותר, היא עזרה לנו להבין ולהעמיק בעמדות של המדינות כדי שנוכל לייצג אותן בצורה טובה. ועל אף שהפסיקות היו ידועות מראש, הרגשנו שההחלטה הייתה ביריבו, ושהאיכות שבה נציג את הטיעונים שלנו תשפיע על ההחלטות.

אני ממליצה לאמץ ולהרחיב את השימוש בסיומולציות ובלמידה משתפת.

יהלי גדות, ט' 3

האווירה בזמן הדיון הייתה נעימה, אך מתוחה. לתלמידי הכיתה היה חשוב להצליח וכולם השקיעו מאמץ רב בייצוג מדינתם. הדיון התנהל בצורה מכבדת ומכובדת, הוא היה תרבותי ופורה.

בדרך לימוד זו נוסף על כך שלמדנו את החומר העיוני, למדנו גם לנהל דיון, לדבר מול קהל, לבנות טיעונים ולהציגם. אני חושבת שבשיטה

בשיעור היסטוריה ניתנה לנו ההזדמנות ללמוד בדרך שונה ופחות מקובלת. במקום שיעור רגיל, שבו המורה מלמד/ת, קיימנו סימולציה של ועידת ורסאי. התחלקנו לשמונה קבוצות. שבע קבוצות ייצגו מדינות בוועידה וקבוצה אחת ייצגה את חבר האומות (ארגון בינלאומי אשר הוקם אחרי מלחמת העולם הראשונה ונועד ליישב סכסוכים בין מדינות).

במשך שבוע כל קבוצה חקרה על המדינה שלה ולמדה מה היו דרישותיה וטיעוניה. חברי הקבוצה פעלו יחד כצוות ובסופו של דבר כל משתתף בקבוצה הציג נושא מסוים. כך חברי הקבוצה למדו את החומר באופן כללי ולכל אחד מהם גם היה מקום להביע את עצמו בדיון.

בתחילת השיעור התחלקנו על פי הקבוצות. חבר האומות הציג את הנושא והסביר מהי מטרת הוועידה. ועידת ורסאי התנהלה לאחר מלחמת העולם הראשונה על ידי המדינות המנצחות (בריטניה, צרפת, ארצות הברית שהצטרפה למלחמה ב-1917 ורוסיה שיצאה מהמלחמה באותה שנה). מטרת הוועידה הייתה לחתום על חוזה שלום בין המדינות המנצחות למדינות המפסידות (גרמניה, האימפריה העות'מאנית, אוסטרו-הונגריה, בולגריה). אופן ההתנהלות של הדיון היה כך - חבר האומות הציג נושא או בעיה ונתן זמן לכל מדינה להציג את עמדתה, ובמקרה הצורך - להתגונן או להאשים מדינה אחרת. לכל אחד ניתנה ההזדמנות לעמוד מול כולם ולייצג את מדינתו. כאשר המדינות גמרו להציג את הטיעונים והנימוקים, חבר האומות פסק את ההחלטה שנקבעה. מלבד זאת, חבר האומות הוביל את הדיון ושמר על סדר וארגון לאורך כל הוועידה.

נגישות לכ-ו-ל-ם

אזרחות

אורן ביברמן, מידען הכפר הירוק, מתמודד עם מוגבלות מוטורית • הוא מסביר מה תפקידן של המדינה והחברה אנשים עם מוגבלויות • שיעור פעיל באזרחות על חוק הנגישות

דמת כמו ישראל. מדינה מפותחת נמדדת גם על פי היחס לאוכלוסיות חלשות, ולכן יש להנגיש מקומות ציבוריים, למשל מדרכות ומעברים, לתכנון מדרכות כך שיהיו בהן פחות סדקים. זקנים ובעלי מוגבלויות סובלים מבעיות אלו. המדינה צריכה לתמוך בכל האוכלוסייה. הנגשה אינה פחות חשובה מחינוך, ומדינה לא צריכה להתבסס רק על ביטחון. מדובר בהקלת החיים לבעלי מוגבלויות.

לבעלי מוגבלויות יש תמיכה מהמדינה, אך היא אינה מספקת. ישנן עמותות למען בעלי מוגבלויות, אך הרשויות המקומיות, הממשלה וחברי הכנסת צריכים לפעול יותר כדי להקל ולהעלות את איכות חייהם.

אורן סבור כי הציבור הישראלי רוצה לעזור, אך אינו עושה מספיק. התלמידים צריכים להפנים את הבעיה ולהתחיל לסייע ולהתנדב בעמותות למען בעלי מוגבלויות, ולעזור לאוכלוסיות החלשות בחברה.

ניצן פרוש

כאשר פנה לעיריית תל-אביב בקשר לתאורה שהייתה עמומה, התעלמו מפנייתו. משום כך אורן מרגיש כי על העירייה לעשות יותר למען אנשים כמותו.

לא רק לבעלי מוגבלויות

אורן טוען, כי אנשים בעלי מוגבלויות יכולים להגיע לפחות מקומות בגלל בעיות נגישות - דבר שאינו אופייני למדינה מפותחת ומתק-

תרבותיים רבים שלא תמיד מוערכים. אמו של אורן נפטרה מאנמיה פלסטית - מחלה נדירה מאוד. בניין בית ריושקה נקרא על שם סבתו של אורן (אם אמו), ובניין בית רינה נקרא על שם אמו.

העירייה התעלמה

אורן מצליח לשמור על אורח חיים עצמאי באמצעות שמירה על האיוון בין עצמאות לנגישות. הוא נעזר באחרים כאשר צריך, אך אינו מחפש רחמים ולרוב מקבלים אותו בסבר פנים יפות. את רוב זמנו מבלה אורן עם אנשים רגילים, משום שאינו מרגיש שונה.

אורן מבלה את שעות הפנאי שלו בבית הקפה השכונתי ואוכל הרבה ארוחות בריאות. הוא מתנייד בעזרת מוניות, משום שלטענתו התחבורה הציבורית אינה מתאימה דיה לאנשים עם מוגבלויות.

לעיתים הוא נתקל בקשיים בכל הנוגע לנגישות למקומות ציבוריים וחוסר בתאורה מספקת, דבר שעלול לסכנו בעודו משוטט בשעות הערב.

אורן ביברמן, מידען הכפר הירוק, נולד באזור הררי בקולומביה כפג. החמצן היה דליל באזור זה, ולכן סבל מבעיה נורולוגית מלידה אשר פוגעת ביכולות המוטוריות ובשמיעה. אורן לא סובל משינוק מוחין. הפגיעה הנורולוגית לא הייתה חמורה מדי, ואורן סיים את בית הספר ולמד במכללה ובאוניברסיטה ויש לו תואר ראשון בהיסטוריה כללית.

אורן החל ללמוד בבית ספר לילדים בעלי בעיות מוטוריות ולאחר מכן עבר לבית ספר רגיל. הוא קיבל פטור מהצבא ולכן לא שירת. הוא עבד כמידען במקום העבודה הקודם שלו, אך הוא הרגיש שעבודתו הקשה והשקעתו הרבה לא מוערכת. לכן עבר לעבוד בכפר הירוק. כמידען, אורן מוצא באינטרנט מידע בנושאי חינוך והוראה הרלוונטיים לכפר הירוק, העוסק בפעילות חינוכית יומיומית, ומעביר את המידע לצוות החינוכי. אמו של אורן הייתה מתרגמת, סופרת ומשוררת. היא הייתה אישה מאוד פעלתנית ותרמה רבות לחיי הרוח בישראל. היא פתחה אופקים

היסטוריה

ח'4/ ורוח הקודש

מורה קתולי גרמני הגיע לכיתה ח'4/ לשיחה על הנצרות הקתולית ולצפייה בדגמי קתדרלות גותיות

הנצרות הקתולית ועל חייו כקתולי מאמין. בבוקר יום המיש, 1 בדצמבר החורפי והגשום, עשו את דרכם שלושה דגמי קתדרלות וקתולי גרמני אחד לכיתה ח'4/. כל קבוצה הציגה את הדגם שלה ואת הרשמים שעלו ממחקרה בתחומים שונים: אדריכלות, דת, היסטוריה, מתמטיקה ופיזיקה, שבאו לידי ביטוי בבניית קתדרלות הענק. לאחר הצגת הקתדרלות שאלו ילדי וילדות הכיתה את יוהנס שאלות בנושא הנצרות, ועל אף שהאנגלית אינה שפת האם של שני הצדדים, יוהנס ענה על כל שאלה ביסודיות רבה. לבסוף, כששיעור ההיסטוריה החל לדלוף לתוך שיעור הבעה ולשון שאחרי, שאל יוהנס את הכיתה את השאלה הבאה: מדוע היהודים לא מאמינים בישו כבמשיח? השיעור הסתיים עם טעם של עוד, וכולם יצאו ממנו נשכרים. אפילו חני שגיא, המורה להבעה ולשון שמשיעור גרענו, לא כעסה מאוד. אנחנו מקווים שיוהנס ישוב לבקר אותנו בקרוב, ושגם בתום לימודי האיסלאם יזמין רועי אורח מעניין לכיתה.

תמר אברהם, ח'4/

בחדשיים האחרונים הורי הכיתה נמ' לאו חשש: האם ילדיהם מתנצרים? התשובה היא: לא. לעת עתה. ילדי הכיתה עסקו בעבודה מיוחדת מבית היוצר של המורה להיסטוריה, רועי מרון. כחלק מלימודי הנצרות בשיעור ההיסטוריה התלמידים למדו על בוני הקתדרלות הגותיות, על הארכיטקטורה של המבנים והחשיבה המדעית שהנחתה את האדריכלים. גולת הכותרת הייתה פרויקט שבו התבקשו ילדי הכיתה להכין דגם של קתדרלה גותית, מוחשי או וירטואלי. ילדות וילדי הכיתה התחלקו לקבוצות קטנות, ובמשך חודשיים עמלו על מחקר בנושא האדריכלות הגותית ועל הכנת הדגמים. הרבה דם, יזע ור' מעות הושקעו בפרויקט המאתגר, עד שלבסוף הוכנו מספר קתדרלות כשרות למהדרין, שלהן גליו הסברים מפורטים ומעניינים. יומיים לפני השיעור הראשון, שבו תוכננה הצגת הקתדרלות, בישר רועי לתלמידים שיוהנס, מורה קתולי מגרמניה, יגיע לביקור בכיתה, ושי ילדי וילדות הכיתה יוכלו לשאול אותו שאלות על

ידיעות האיסלאם

הידעתם כי מקצוע האלגברה הומצא בעולם המוסלמי? • זאת ונושאים רבים נוספים חקרו וכתבו תלמידי שכבה ח' לעיתון הייחודי

ולחיות פתוחים יותר מחשבתית. העשרנו את הידע שלנו, למדנו לחפש מידע במקורות שאינם רק ויקיפדיה, חקרנו, תירגלנו ולמדנו כיצד כותבים כתבה, קיבלנו פידבקים מהמורות ללשון והיסטוריה, ולמדנו כיצד עובדים בצוות. יתרה מכך, בשלב שבו "עיתון עולם האיס" לאם" כבר היה בשלב מתקדם, שבו כל כתבו תיהם של ילדי השכבה הופיעו בו, התבקשו לסכם שתי כתבות שמצאו חן בעינינו מהעיתון. הופתענו לגלות את המגוון העצום של הכתבות בנושאי האיסלאם השונים - מנושאי ביטחון ופוליטיקה ועד נושאי אופנה ואמנות. אנחנו שמחים שההשתתפותנו בפרויקט זה ומקווים שבמהלך שנותינו הבאות בבית הספר יהיו פרויקטים נוספים שיתרמו לנו מכל כך הרבה היבטים.

איל איבשיץ, ארבל ביצקוב-שושני, רוני כצנלסון וכן כהן

כל אחד מחברי הקבוצה העלה את רעיונותיו, "הפרה" את חברי הצוות הנוספים והעלה בהם רעיונות חדשים. הוספנו הקדמה שתסקרן את הקוראים, ומילות קישור. אז קראנו את הכ" תבה באופן ביקורתי, חשבנו מה טוב בה ומה ניתן לשפר, ולבסוף הגענו לטיוטה הראשונית. שלחנו אותה לבריכת המורה ללשון. לאחר הב" דיקה וקבלת פידבק תיקנו את הכתבה, ביצענו שינויים אחרונים והגענו לתוצר הסופי. את התוצר הסופי העלינו במדור התרבות בעיתון. אמנם, היו מעט ויכוחים ומחלוקות לגבי נושא הכתבה והאופן בו נכין אותה, אך נהנינו מאוד מההתליך. זה גרם לנו לסמוך אחד על השני יותר ולשחרר. אנחנו קבוצה של אוהבי שליטה, והעבודה דרשה מאיתנו עבודת צוות אמיתית - לסמוך על יכולות וכישוריו של האחר, לקבל רעיונות אחרים, גם אם אנחנו אוהבים אותם או פחות מתחברים אליהם,

יעניין אותנו לכתוב, לאיזה נושא אנו מתחברים וניהגה לכתוב עלי. לאחר חשיבה ארוכה (שלא לומר מייגע) החלטנו לכתוב על אלגברה בעולם המוסלמי. כולנו חובבי מתמטיקה, ורצינו להעביר לקוראים שאמנם העולם המוסלמי נתפס בעיני החברה כפחות חדשני ומודרני, אך דרכו צמחה האלגברה - תחום המתמטיקה האהוב והידוע למרבית המבוגרים.

כל אחד מחברי הקבוצה התחיל בחיפוש אחר מידע רלוונטי על הנושא, ובעזרת המרשתת קראנו מאמרים, צפינו בסרטונים, עיינו בכת" בות משנים קודמות וליקטנו את המידע הנהוץ לנו, והמעניין ביותר לטעמנו.

אחר כך התחלנו בכתבת הכתבה. ישבנו ביחד מול המחשב, עברנו על המידע שאספנו והתחלנו להעביר אותו למבנה של כתבה. בשלב מסוים הגענו למצב של "הפריה הדדית", שבו

תלמידי כיתות ח' עובדים זה שלוש שנים על הפרויקט הייחודי: עיתון "עולם האיסלאם".

מדובר בפרויקט שכבת, שבו התלמידים כותבים כתבה בנושא העולם המוסלמי, חוקרים, מגלים, מעשירים את הידע, מפתחים את יכולות הכתיבה שלהם ולומדים כיצד כותבים כתבה, וביחד יוצרים עיתון מגוון ומעשי. התלמידים מצרפים את כתבותיהם למדורים השונים בעיתון, הכוללים פוליטיקה ועניינים מדיניים, מדורי אופנה ואמנות.

מהלך העבודה כולל חשיבה קבוצתית על נושא, חיפוש וליקוט מידע רלוונטי ומעניין לכתבה, כתיבת טיוטה ראשונית ולבסוף כתיבה סופית של הכתבה, לאחר בדיקה של סגל המורים ללשון ועבודה במהלך שיעורי היסטוריה ולשון. תהליך העבודה הקבוצתי אישי שלנו כלל את השלבים הבאים: ישבנו ביחד והשבנו על מה

פנים רבות לחינוך

ועידת החינוך של "ידיעות אחרונות" בבנייני האומה בירושלים הייתה הזדמנות פז לשמוע מקרוב את השקפותיהם של נשיא המדינה, ארבעה שרי חינוך לשעבר וגם קצין חינוך ראשי בצה"ל • איתי טופז שמע וחזר כדי לספר

ב"חרטוט". היא טענה בגאון, כי אם היה עליה לבחור בין "חרטוט" לדבריה, לבין מדידת יתר (כלומר יותר מבחנים וכו'), הייתה בוחרת ללא שום ספק ב"חרטוט".

לדבריה, הדרך לשפר את החינוך היא להעניק יותר ויותר אוטונומיה למורים (משפט שזיכה אותה למחאות כפיים רבות מהקהל, שברובו הורכב ממורים). היא טענה כי החברה הישראלית נכנסת לעידן חדש, ושעל מערכת החינוך להיות מסוגלת להכיל גם נושאים כמו "הנאקה" ותנועת "שוברים שתיקה" וכן את המתנחלים הקיצוניים והחרדים. היא סיכמה את דבריה בכך שהנושא החשוב ביותר הוא הדמוקרטיה, שעולה בחשיבותה גם על המתמטיקה וגם על הפילוסופיה.

מושג ריק מתוכן

הדוברת השלישית הייתה לימור לבנת (לשעבר מהליכוד). ביחס לשרים לשעבר שהיו לפניו היא סיפקה פחות "כותרות" והתמקדה בשני נושאים עיקריים. הראשון הוא התגאות בהצלחתה כשרה, בכך שהיא הייתה זו שהכניסה את בחינות המיצ"ב למערכת החינוך. הנושא השני שדיברה עליו היה התלונות שיש יותר מדי מדידה. לדבריה, טענות אלו שגויות וכי אין תכלית בלהגיד כי קיימת יותר מדי מדידה והערכה, כיוון שללא מדידה מדויקת ויסודית לא ניתן לנהל מערכת, בוודאי מערכת מורכבת כמו מערכת החינוך.

אחרון הדוברים היה שר החינוך לשעבר גרעון סער (הליכוד), לאחר טקס שהיה צפוי מאש, שבו שאלה תמר איש שלום על עתידו הפוליטי. סער, שנחשב בעיני רבים למתחזה כמעט שקול לנתניהו בקרב מצביעי הליכוד, סירב לענות ואמר שיתעסק בחינוך ולא בפוליטיקה בכנס. קשה לומר שמי מהקהל היה מופתע למשמע תשובה זו. אך אי אפשר להאשים עיתונאית על כך שניסתה.

סער הבהיר שהכל מתחיל ונגמר בעובדים של מערכת החינוך, כלומר מורים, גננות סיעות וכו'. לטענתו, הדרך הטובה ביותר לשפר את החינוך בישראל היא הבאת האנשים הטובים ביותר לתחום, בין היתר, באמצעות העלאת שכר המורים. מיותר לציין, שקהל המורים פרץ במחאות כפיים רועמות למשמע הדברים.

סער ביקר בחריפות את ממשיתו, שי פירון, ואמר שאיש טרם פיענח באמת את הקונספט "למידה משמעותית" ושדובר במושג ריק מתוכן. הוא המ' שיד וביקר את הרפורמה של פירון וטען שהעברת בחינות הבגרות מכיתה י' לכיתה י"א הייתה טעות מוחלטת, שהרפורמה הפכה את תלמידי י"א למ' שועבדים לבחינות עוד יותר משהיו לפניו (גילוי נאות: בנקודה זו זכה סער למחאות כפיים סוערות אף ממני, כי למרות העובדה שעליי להיות משקיף אוויקיטיבי, אני גם תלמיד בכיתה י"א, שלא יכול היה שלא להסכים עם דבריו).

הוא סיים את דבריו ואמר כי הדרך לחזק את המקצועות ההומאניים טמונה בנתינת משקל רב יותר למקצועות הליבה (החובה) על חשבון מקצועות הבחירה (המגמות). חיזוק זה ייעשה באמצעות מתן בונוסים גדולים יותר למקצועות החובה.

לאחר חלק זה המשיכה הוועידה וכללה מופע סטנדאפ קצר ופורום נוסף על חינוך בלתי פורמאלי.

איתי טופז, י"א/5

שהם מלהיטים את הוויכוח לטובת רווח פוליטי. לאחר ההאשמה הזאת הוא הסביר שמצבנו כחברה אינו רע כפי שנרמה לנו וטען כי ישנם מקומות בהם השבטים חיים יחדיו בהרמוניה. ריבלין, ירושלמי במקור, טען כי תל אביב-יפו היא למעשה מיקרו-קוסמוס של היכולת לחיות יחד בישראל והפוטנציאל הגלום בשילוב זה. הוא הוסיף ואמר כי ישראל היא מדינה לדוגמה ברחבי העולם, וכי מדינות, כמו הודו ווייטנאם שולחות נציגים כדי ללמוד אצלנו כיצד לנהל חינוך רב-תרבותי. לקראת סוף השיחה נטש ריבלין את הרעיונות והאידיאלים והציע פתרון מעשי יותר, גם אם כזה שנראה רחוק ממימוש. לדבריו, כדי להצליח לחיות בהרמוניה, מורים ערבים צריכים ללמד בבתי ספר יהודים, ומורים יהודים צריכים ללמד בבתי ספר ערבים. את השיחה הוא סיים בהצגת נתון מפתיע והוא שבשנת 2019 רוב תלמידי המדינה בכיתות א'-ג' יהיו ערבים וחרדים.

התובנות של שרי העבר

לאחר השיחה עם הנשיא החל סבב ראיונות עם ארבעת שרי החינוך האחרונים: שי פירון, גרעון סער, יולי תמיר ולימור לבנת. את הראיונות הובילה מנחת הכנס, תמר איש שלום מחדשות 10. ראשון עלה לבמה שי פירון, שדיבר בעיקר על למידה משמעותית ועל הרפורמה שיוזם (שכתוב שורות אלו הוא קורבן שלה). הוא אמר שאנו נמצאים רק בתחילתה של דרך ארוכה בנושא וכי יש עוד עבודה. וכן האשים את החברה בכך שהיא מפחדת להכשיר ילדים למאה ה-21 ומעדיפה להיצמד לחינוך ישן שעבר זמנו.

פירון טען בחריפות כי תלמיד שלומד לכל כך הרבה בחינות בגרות, לא מסוגל ללמוד למידה משמעותית. הוא דיבר רבות על כך שיש לשנות את אופן המדידה, אך לא לבטלה לחלוטין. פירון הציע שישראל תעבור למודל שמקובל בצרפת וארצות הברית, ובו בחינות הסיום הן בית ספריות. בסוף הראיון הוא הביע ביקורת חריפה כנגד שר החינוך הנוכחי נפתלי בנט (הבית היהודי) ותו' כניתו "לתת חמש", שנועדה לקדם חמש יחידות מתמטיקה. הוא הסביר כי אין לו בעיה עם לימודי המתמטיקה, אך להגדיר מצוינות כחמש יחידות מתמטיקה זה מעשה לא מוסרי. מצוינות, לדבריו, היא מיצוי היכולת של אדם. אימרה זו זיכתה אותו במחאות כפיים רבות מהקהל.

שנייה עלתה השרה לשעבר יולי תמיר (לשע-בר ממפלגת העבודה). תמיר הסבירה כי למרות הקשיים, מערכת החינוך הולכת ומשתפרת משנה לשנה. היא התייחסה לאלו המבקרים את הלמידה המשמעותית וטוענים שמדובר, כפי שהתבטאה,

7 ב' במרץ התקיימה בירושלים ועידת חינוך מטעם העיתון "ידיעות אחרונות". התמוז מזלי להיות חלק ממשלחת בית הספר לוועידה, שהתמקדה באספקטים שונים של תחום החינוך.

בחלק הראשון צפינו בראיון שהעניק תת האלוף אבנר פז צוק, קצין החינוך הראשי בצה"ל, לעי-תונאי יוסי יהושע. למן הרגע הראשון היה ניתן לראות כי הקהל נשבה בקסמי הקצין הכריזמטי.

להצלחת הראיון, מבחינת המראיין כמובן, תרם גם העיתונאי, שנראה כי בחר ככוונה לשאול שאלות קלות. בין הנושאים המעניינים שעלו היה מודל צבא העם. פז צוק תמך לחלוטין במודל וטען כי יש לשמר את מעמדו של צה"ל כצבא העם. הוא אף הרחיק ואמר כי אחוזי הגיוס אינם משיעוי רצון וכי לדעתו יש להקשות על היכולת לקבל פטור מגיוס. ואז הגיעה, כצפוי, השאלה שהעסיקה את מרבית הציבור הישראלי בחודשים האחרונים, פרשת אלעזר אוריה. פז צוק ציטט את עמדת הצבא הרשמית, שמדובר בחייל סרחה. אך הוסיף, כי אף שהיקף הפעילות ביהודה ושומרון גדל מאז הפרשה, מספר אירועי המשמעת לא גדל יחד איתו. לדבריו, צה"ל הגביר את היקף הפעילות הערכית ותיחקור האירועים מאז הפרשה, וכי מונהגת מדי-ניות של אפס סבלנות.

את הפרשה הוא סיכם בכך שאמר שעל צה"ל לפעול על פי מצפן מוסרי שלו, ולא על פי דעת הציבור. וכי: "חייל לא מפעיל נשק מול גורם מנוטרל".

כשנשאל על תפקידן של הבנות הלוחמות בצה"ל, פז צוק טען כי יש לפתוח את כל התפקי-דים לשירות נשים, למעט אלה שיגרמו להם נזק פיזיולוגי. בנושא חיילות בטנקים אמר כי העניין נמצא בבדיקה בצה"ל. לדעתו הצנועה של כותב שורות אלו, יכול פז צוק לטפוח לעצמו בחוקה ובסיפוק על השכם, כיוון שהיה ניתן לראות בבירור שהשאיף רושם עז על הקהל. התחמקותו האלג-נטיות משאלות קשות מראות כי, אם ירצה, עתידו בפוליטיקה מובטח.

תוכנית נשיאותית

לקראת כניסתו לכנס של הנשיא רובי ריבלין, נעמד הקהל ומחא כפיים בהתלהבות שהוכיחה כי ריבלין אינו משרת רק בתפקיד נשיא המדינה, אלא גם בתפקיד הסמלי לא פחות: חביב העם.

המסגרת הייתה אמורה לדמות שיעור אזרחות, שמנהל ריבלין יחד עם ארבעה תלמידים מארבעת השבטים, קרי חילוני, דתי לאומי, חרדי וערבי. באנלוגיה מושלמת לתפקיד הנשיא, נאמו של ריבלין היה סמלי, ערכי ומרגש, אך פחות מעשי.

הנשיא התחיל בהצגת השבטים בחברה הישרא-לית וציין כי המחלוקות בחברה קיימות בהגדרה וכי האתגר של מנהיגי העתיד יהיה למצוא נקודות דמיון בין השבטים, כמו חגים חרשים או נושאים שקשורים לכל השבטים, כמו איכות הסביבה. לט-ענתו, לאחר שיווצר שית, גם אם רדוד בתחילה, הוא יוכל להעמיק לדיאלוג משמעותי שיוביל לשיפור פני החברה.

לרגע מסוים במהלך דבריו, ריבלין נטש את תד-מית משכין השלום הגלובלי שלו, והאשים באופן שלא משתמע לשתי פנים את מנהיגי המדינה בכך

ביום שלישי (7.3) ורדה קרין, מו-רה לאזרחות והיסטוריה, לקחה את ענבל (שכבה י'), איתי (שכבה י"א) ואותי להרצאות "טר" בירושלים. בהרצאות הרצו נערים ונערות בני 13-17, שהגיעו להישג כלשהו או שאפו לשינוי, ושיתפו בכך אנשים אחרים כדי לתת השראה לבני נוער נוספים לפעול.

כשישבתי בקהל וראיתי ילדים בגילי עומדים על הבמה ומרצים על הישגיהם בנאומים מעוררי השראה, הבנתי שגם ילדים יכולים להש-פיע, ליצור ולשנות. נכון שזה גיל בו רוצים בעיקר לקבוע עם חברים וליהנות, אך זה לא אומר שאי אפשר גם לעשות דברים נוספים.

עניינה אותי בעיקר הרצאה ששתי בנות בגילי העבירו. הן השתתפו בתחרות של יומים צעירים וזכו מקום ראשון. המוצר שהן המציאו הוא ליפסטיק שקוף, המיועד לבנים לבנות כאחה, המשמש לזיהוי סם אונס. מורחים את הליפסטיק, ואם יש לך סם אונס במשקה - הוא מעקץ. התרשמתי מהרצאתן מכ-מה דברים. העלאת המודעות בנושא האונס וההטרדות המיניות, לדעת, היא דבר טוב שכדאי להתחיל כבר בגילנו. מדי שנה מרווחים כ-1,250 מקרי אונס. אני חושבת שכיום לא פועלים מספיק כדי למנוע מקרים כאלה ועדיין ישנו חשש לפנות למ-שטרה. התלמידות, בהרצאתן, דיברו על מגדר ועל ההפרשים בין בנים לבנות. מדבריהן לקחתי את הרצון גם לעשות דברים בנושאים האלה ובנושאים אחרים.

אני חושבת שכל בני הנוער צרי-כים להיחשף להרצאות כאלו ואח-רות, כדי שגם הם יראו שיש ביכול-תם לשנות דברים, לחבור לארגונים, להיחשף לתחומים נוספים ולפעול לטובת עקרונותיהם.

יהלי גדות, ט'3/

משוכנס אדה, מרבין בתרומה

כיתה ז' 9 מקדימה את יום המעשים הטובים עם פרויקט נתינה שכבתי למען אלון לוי, ילד חולה במחלה נדירה

מתלבשים ומסייעים

עשרות תלמידי הכפר התנדבו לאחרונה ביריד "מתלבשות על זה", למען מרכז זי סיוע לנפגעי ולנפגעות תקיפה מינית. "מתלבשות על זה" הוא אירוע התר-מה ענקי, המתקיים זה השנה העשירית, והכנסותיו מהוות כשליש מתקציב המרכז, המתקיים מתרומות. במסגרת הבזאר תורמים מעצבים ומותגים בינלאומיים בגדי נשים, גברים, ילדים, הריגון והנקה, נעליים, תכשיטים, אקססוריוז, כלי בית, מוצרי תינוקות, שמלות כלה ועוד. הכנסות הבזאר מאפשרות לנו להעניק אווון קשבת ותמיכה לנפגעות ולנפגעים, להעניק שירותים מגוונים ולטפל בכ-10,000 פניות בשנה. מעבר לכך, זה פשוט אירוע כיפי, שמרגש להשתתף בו.

משלוחים לילדים נזקקים

תלמידי כיתה מנהיגות כלכלית ט' 6 בכפר הירוק, בראשות המחנכת ענת מנחם, נרתמו דרך מעגל נשים להכנת משלוחי מנות לילדים נזקקים מרמת השרון. לאחר שהביאו מכל טוב ואף הת-רימו כיתות נוספות, ארזו התלמידים 72 משלוחי מנות, שנמסרו למחלקת הרווחה בעיריית רמת השרון לחלוקה. תודה מקרב לב לענת וליילדי ט' 6 על התרומה הנהדרת!

באווירה פורימית שמחה, מסכמים התלמידים בדרך להצלחה, כיתה ז' 9, נעם וענת המחנכת, נאלצו להתמודד עם כמה וכמה מכשולים ו"דרכים ללא מוצא", אך בעזרת כוח רצון, התמדה, גמישות ושיחות יומיומיות עם העמותה, הם הצליחו להרים פרויקט בהצלחה מסחררת.

"חוץ מההרגשה הטובה של עזרה לזולת, הע-שייה המשותפת והארגון הפרויקט גיבשו אותנו ככיתה ואף כשכבה. לא כל יום רואים הירתמות כה מהירה לפרויקט של עשייה ותרומה של שכבה וכיתה, שרק 'נולדה' לפני שישה חודשים. אנחנו גאים בעצמנו על כך", מסכמים תלמידי הכיתה בסיפוק.

למתעניינים ולרוצים לדעת עוד על העמותה ופעילותה, אתם מוזמנים לגשת לאתר "חיים לא-לון". לבירור על תרומות ו/או הזמנת הרצאה של אלעד, ניתן ליצור קשר באמצעות אחד מהמספרים הבאים: 050-2343400, 050-2343409 (המספרים מופיעים באתר העמותה).

קניית משלוחי מנות תתאפשר רק לקראת פורים בשנים הבאות דרך האתר "חיים לאלון".

נעם פוגל ושי וקנין, ז' 9

ילדים ואנשים שאכפת להם מאחרים ומוכנים לתרום ולעזור למען טובתם ושמתחם. כיף ומרגש לראות רצון לנתינה ועזרה כל כך גדול, המוני וגורף בקרב בני כיתתי ושכבתי."

כיתה ז' 9 לקחה על עצמה את המשימה לגייס כ-3,000 שקל מתרומות ילדי שכבות ז'-ח' ולתרום את הכסף לעמותה.

"ראשית העברנו בכיתות השונות הרצאות ומצ-גת שבהן הסברנו על אלון, מחלתו, העמותה, כיצד אנו רוצים לסייע לו ואיך נעשה זאת. לאחר מכן אספנו כסף מהילדים שרצו לתרום. לאחר ספירה ממושכת של התרומות, הגענו לסכום מדהים של כ-4,000 שקל! הרבה מעל המתוכנן בהתחלה!" מספרים תלמידי כיתה ז' 9 בהתרגשות רבה. "באותו השבוע, הגיעה אלינו משאית עמוסה בא-רגוני ממתקים, חטיפים ומצרכים אחרים, שייכללו במשלוחי המנות שאותם נחלק לילדים התורמים, היישר מקיבוץ ישרש, שבו חיים אלון ומשפחתו. יום לאחר מכן, יום חמישי שלפני פורים, נחלק מפעילות שאירגנה לנו מנהיגות כיתה שבה נשא-רנו עד מאוחר בבית הספר וארזנו בהנאה רבה את משלוחי המנות. ביום ראשון של שבוע פורים, עב-רנו בכיתות השונות וחילקנו את משלוחי המנות

מה שעשינו למען עצמנו בלבד, מת איתנו. מה שעשינו למען אחרים ולמען העולם - חי לנצח" (אלברט פוק).

אחת ממצוות פורים היא הבאת מתנות לא-ביונים. כיתה ז' 9 לקחה את קיום המצווה צעד אחר קדימה, ולקראת פורים, נרתמה לפרויקט תרומות גדול שהגיע עד שכבה ח'.

לקראת החג תלמידי הכיתה, יחד עם המחנכת ענת שושני, פעלו לקיום פרויקט התרומות לעמו-רת "חיים לאלון", שכלל הרצאות בשכבות ז'-ח', איסוף כספים, אריות משלוחי מנות וחלוקתם בכיתות ז'-ח'.

אתם ודאי שואלים מיהו בכלל אלון? מדוע הוא צריך תרומות כסף? ומיהו העמותה שהוקמה לעזרתו?

אלון הוא ילד בן כשבע וחצי, ובגיל צעיר הת-גלתה אצלו מחלת ניוון שרירים נדירה בשם דושן, הופיעה בעיקר אצל בנים, מחלישה את השרירים ולבסוף מכניעה את הגוף וגורמת למוות.

בשנים האחרונות הקימו אפרת ואלעד לוי, הוריו של אלון, את עמותת "חיים לאלון", במטרה לגייס סכום כסף מספיק למימון מחקר לחקר מחלת הרושן ומציאת תרופה להתמודדות איתה. מדי שנה בפורים מקיימת העמותה מסע התרמה וקניית משלוחי מנות בסך 10 שקלים לאחד, כאשר הכסף הנצבר עובר למימון חקר המחלה, בשילוב הרצאה של אלעד (אביו של אלון) לחברות, בתי ספר וגנים ברחבי הארץ.

כיתה ז' 9 נחשפה לראשונה לקיומה של הע-מותה ולפעילותה על ידי נעם פוגל, חברתם לכיתה, אשר הציעה את רעיון העזרה והתרומה לקראת פורים לעמותת "חיים לאלון", וריכזה את הפרויקט בעזרת המחנכת ענת שושני. "לשאלה מי רוצה להשתתף בפרויקט התרומות, כל הידיים הורמו", נעם מספרת. "שמחתי לראות שיש עוד

בוחרים לתת

יום
נתינה
ובחירה
בשכבה
ט'

יום שיא בשכבה ט' חשף את התלמידים למגוון ארכונים ועמותות, שבאמצעותם יוכלו להתנדב למען הקהילה • היה מרתק

החשיפה לארגונים נועדה לעזור לנו למצוא עמותה שבה נתנדב בשנה הבאה במסגרת "מחויבות אישית". במסגרת תוכנית זו מחויבים תלמידי כיתות י' עד י"ב לתרום לקהילה בחזרה. המטרה היא להגביר את הזדהות בני הנוער עם הקהילה הסובבת אותם ועם אוכלוסיות חלשות, וזאת באמי-צעות מתן עזרה בתחומים שונים. כמו כן, החשיפה לארגונים איפשרה לנו ליצור עם העמותות קשר ישיר ולהכיר את אפשרויות ההתנדבות בהן. ניתן היה להירשם בדוכן וכן בהמשך להתנדב בארגון. יום השיא היה אירוע חשוב, תורם ומהנה. נהי-נינו בהרצאות שעסקו בבחירות חשובות ובדרכים ייחודיות לתרום סביבה והתוודענו לארגונים רבים שלא הכרנו לפני כן ולמקומות שבהם אפשר להתנדב.

לינה דיטריך הוזמן ודנה דיטריך הוזמן, ט' 3

בהמשך נחשפנו לשלל ארגונים המארגנים פעי-לות של נתינה לאוכלוסיות שונות ומגוונות בחב-רה שלנו (לדוגמה "צופי אש", "אקי"ם" ו"איג"י"). לכל ארגון היה דוכן הסברה וחולקו דפי מידע על פעילותו. עברנו בין דוכנים בחופשיות, וכל אחד התעכב בדוכנים המעניינים אותו. הרכבי המוזיקה של ט' ניגנו ושרו בהפסקה בין ההרצאות והופיעו בפני כל השכבה.

הבחירה והנתינה.

היום נפתח בשתי הרצאות על בחירה ועל נתינה. ההרצאה הראשונה, שהייתה לכל השכבה והת-קיימה באודיטוריום הגדול - עסקה בנושא "בחירה אישית מהותית". את נושא ההרצאה השנייה יכולנו לבחור בעצמנו, וכל תלמיד הלך להרצאה שעסקה בנושא המעניין אותו (לדוגמה: "כנפיים של קרמי בו", "צער בעלי חיים" ו"הגשמת חלום").

ביום רביעי, 8 בפברואר 2017, התקיים יום השיא של שכבה ט' במסגרת התוכ-נית החברתית "נתינה ובחירה". במשך

השנה דיברנו בשיעורי חינוך על פעילויות התנ-י רבות ועל בחירות אישיות. את מה שלמדנו יישמנו במהלך השנה בפעילויות שונות. בתחום הנתינה התנדבנו בפרויקט של עמותת "אלו"ט" - עברנו בכתיים ואספנו כסף, שמטרתו לסייע למסגרות יום למבוגרים וילדים אוטיסטיים ול-סייע בכניית בתים "בטוחים" למבוגרים אוטיסטים. בתהליך הבחירה השתתפנו בהרצאות העוסקות בקבלת החלטות, ולמדנו דרכים שונות שבהן אפשר להגיע להחלטה בקלות וביעילות המרבית. בעזרת השיטות הנלמדות החלטנו מהן המגמות שבהן אנחנו רוצים להרחיב בשנה הבאה.

הנושא השנתי שלנו בא לידי ביטוי ב"יום השיא". ביום זה שילבנו את שני האלמנטים -

היה לי חלום (והפכתי אותו למציאות)

לימודי ניהול, אהבה לנוער ולחו"ל ויוזמה בלי גבול • מאיה קוגן חיברה את כל הקצוות להקמת בית ספר אחד בינלאומי

חצי מרתון תל אביב ואספה כסף לתרומה למסיבת פורים לפליטים. כמה מן התלמידים נוסעים פעם בשבוע לג'סר א'זוקא ומלמדים שם אנגלית בבית ספר יסודי. קבוצה אחרת של תלמידים החליטה ללמוד את שפת הסימנים ונוסעת כל שבוע לעזור בבית ספר של כבדי שמיעה. היופי הוא שהכל יוזמות של התלמידים.

"אנחנו נותנים ומעוררים אותם ליוזם בעצמם פעילויות מחוץ לשעות הלימודים והם חייבים לתת רפלקציה על כל פעילות כזו שהם עושים, שבמסגרתה הם מפרטים מה תרמה להם הפעילות שהשתתפו בה".

עם מה יוצאים מבאן?

"יש קווי דמיון בין כל הילדים שבאים לכאן. הם לרוב מחפשים את המשפחתיות. תחילה הם מגיעים ביישנים, עם המון חלומות ורצון לפרוח, קצת כמו 'גולם' שטרם ביקע את מגנטותיו. ולבסוף הם יוצאים לאחר שנתיים של לימודים, נפוחי חזה ועם כנפיים פרוסות לרווחה, ואני רק

מגובשים מתמיד. תלמידי EMIS בטיוול

"UWC הוא ארגון שקיים כ-50 שנה, וחברים בו 17 בתי ספר ברחבי העולם. התוכנית הנלמדת שם היא IB, תוכנית בריטית בינלאומית, שהיא שוות ערך לבגרות. התוכנית מעודדת את התלמיד לחשיבה יצירתית ולמידה עצמית. הקורסים מתחילים בשנה הראשונה ומסיימים את בחינות הגמר בשנה השנייה".

בוחרים בפינצטה

על מה גאותכם?

"במסגרת התוכנית הייחודית ישנו פרויקט ששמו CAS - Creative, Action, Services והוא מתקיים לאחר שעות הלימודים. מטרת

"מגוון הילדים שבאים לכאן יוצרים תמהיל של תבלינים שמתערבבים יחד ומרגשים אותי כל פעם מחדש", אומרת מאיה קוגן, מייסדי EMIS (הקולג' הבינלאומי בכפר הירוק) ומתארת את הדרך טרם הקמת בית הספר ועד היום.

איך הכל התחיל?

"הגעתי ל-EMIS טרם הקמתו. נפגשתי עם עודד רוז (מייסד EMIS), דרך חברה משותפת שהכירה בינינו. קבענו לחצי שעה ובסוף נשארנו לדבר שעותיים. בסוף הפגישה, שבה סיפר לי על הרעיון להקים בית ספר בינלאומי בישראל, אמרתי לו שהחלום שלו מדהים, ואני חייבת להיות שותפה לו. באותה תקופה עבדתי בעיריית תל אביב בתחום המיתוג, ואז התחלנו לעבוד על בית הספר. עודד אמר לי בדצמבר שהחלום אכן עומד להתממש, ובספטמבר 2014 באמת פתחנו את שערינו. ומה זה בית ספר ללא תלמידים? לא היה לנו עוד כלום - לא בניינים לכיתות ולא תלמידים.

"עודד רוז למד בבית ספר בינלאומי בקנדה במשך שנתיים, וכאשר חזר לארץ בגיל 18, שאל את עצמו 'מדוע ניתן להקים בית ספר בינלאומי בקנדה, אך לא בישראל?' כך החל להירקם החלום - בית ספר בינלאומי במזרח התיכון שבו לומדים פלסטינים, ישראלים וילדים מכל העולם, שחווים מקרוב את חוויית היחד.

"אמנם מימוש החלום לקח כ-30 שנה, אולם הקלף ששינה את המשחק היה הפגישה עם סיס' קו, שהעמיד את הזרוע הבינלאומית בראש סדר העדיפויות שלו ונתן גב ותמיכה מלאה בהקמת בית הספר בשטח הכפר הירוק".

איך הגעתם לתלמידים שירצו לבוא לכאן?
"שאלנו את עצמנו מאיפה מתחילים? עברנו

"יש קווי דמיון בין כל הילדים שבאים לכאן... תחילה הם ביישנים, עם המון חלומות ורצון לפרוח, קצת כמו 'גולם' שטרם ביקע את מגנטותיו, ולאחר שנתיים של לימודים הם נפוחי חזה ועם כנפיים פרוסות לרווחה"

מחכה לראות איך הם עפים. השינוי העיקרי הוא בצורה שבה הם מצליחים לפתע לבטא את עצמם מול קהל, הם שרים יחד ומציגים מצגות, נפתחים לעולם".

הפן האישי

ואיך כל זה מתחבר אליך?

"אף פעם לא עסקתי בחינוך, יש לי תואר ראשון במינהל עסקים ושיווק, עבדתי בבנק השקעות, ואז ב'דיעו'ת אחרונות' ניהלתי עיתוני הילדים ועבדתי במגזין הנוער 'ראש אחר'. לאחר מכן עבדתי רתי לארצות הברית לשש שנים, שם התחלתי את התואר השני בשיווק באינטרנט ואז חזרתי לארץ. 'תמיד היה לי חיבור עם ילדים, למרות שבאיוזשהו שלב היה לי בכלל סלון לנשים, ואז תוך כדי שהוא התרחב הלכתי ללמוד תואר שני בהנחיית קבוצות בשילוב אמנויות - הנחיתי נשים להעצמה.

"בהמשך עבדתי בעיריית תל אביב בתחום המיתוג, ואז פגשתי את עודד והכל התחבר - אם זה הנחיית קבוצות, אם זה הילדים והנוער, הרצון לעשות שינוי, הבינלאומיות.

"אני מאוד אוהבת את העבודה שלי. זה מקום מדהים, ומגוון הילדים שבאים לכאן יוצרים תמהיל של תבלינים שמתערבבים יחד ומרגשים אותי כל פעם מחדש".

לכתי ספר של ה-UWC, פניתי לכל הוועדות וביקשתי מהן שישלחו לי כמה מהמועמדים שלא התקבלו, ויציעו להם להירשם ל-EMIS. כך התחלתי לפנות אליהם. בהתחלה קיבלתי 'דיקו'שטים' מכל מיני אנשים שהתפלאו על הפנייה שלי בנוגע לבית ספר שטרם קם, אך לאט ובסבלנות הצלחתי להגיע ל-74 תלמידים שהגיעו מ-30 מדינות שונות (כשבדרך, למרות מבצע 'צוק איתן', אף תלמיד לא ביטל את מועמדותו)".

מה התכונות שאיתם מחפשים?

"כל ההרשמה היא באינטרנט. המועמדים צריכים לשלוח ציונים, מכתבי המלצה, לכתוב כמה חיבורים, ולבסוף, יש ראיון בסקיפ. השאלה הראשונה שאני שואלת את המועמדים היא למה EMIS? מה הביא אותך לכאן? ומה אתה מחפש אצלנו?"

"הילדים שאנחנו מחפשים הם ברמה אקדמית גבוהה של ציוני 80 ומעלה, ילדים שמחפשים לעשות שינוי, מחפשים אתגור, רעבים וסקרנים לעוד ידע ולעצמאות ליוזם דברים בעצמם. ניתן לראות זאת במגוון הפעילויות והתוכניות שבהן אנו נותנים את החופש ליוזם. לדוגמה, התנדבות שבועית שיוזמו, במסגרתה הם עוזרים לפליטים בתחנה המרכזית.

"נוסף לכך, התלמידים ארגנו קבוצה שרצה את

הפרויקט היא לעודד תרומה לקהילה, פעילות ספורטיבית ויצירתית, בין שש לעשר שעות שבועיות של פעילויות שהתלמידים יוזמים מחוץ למסגרת הלימודית".

איך נבחרים התלמידים?

"לכל מדינה יש ועדות, שבחרות 'בפינצטה' את התלמידים לכל אחד מבתי הספר של ה-UWC בעולם. לכן נוצרים מצבים רבים שבהם מתוך 300 מועמדים, נבחרים רק חמישה. כמי שרצתה להקים בית ספר הרומה במודל שלו

בבית בנימין, והתחלנו לחפש תלמידים באמצעות גופים שעובדים עם נוער כמו נוער שוחר מדע. פנינו למשרד החוץ שעזר להגיע לשגרירויות בארץ ובחו"ל, פרסמנו מודעות ב'ג'רוולם פוסט', פנינו ל-JCC ולארגונים יהודיים בעולם, לארגון הצופים, וכל זאת במטרה למצוא אנשים שימצאו לנכון להגיע לישראל ולקחת חלק בחלום שלנו. לבסוף פתחנו את בית הספר בעזרת ועדות רבות של ארגון ה-UWC - United World Colleges שאנו סוג של מודל של בית ספר שלו.

Annual School trip DP1 & Cambridge

אמץ תלמיד

כדי להעמיק את ההיכרות עם תלמידי בית הספר הבינלאומי אתם יכולים לארח אותם לארוחת שישי משפחתית

ברצוני לספר על פרויקט מיוחד ונפלא שחברתי לכיתה זהר שרגל יזמה ורתמה אותי אליו. מטרתו היא יצירת קשר בין תלמידי בית הספר הבינלאומי "EMIS" לבין תלמידי הכפר. ההשתתפות בפרויקט כוללת אירוח לארוחת שישי אחת לפחות של אהד, שניים או שלושה מתלמידי הבינלאומי שרוצים להשתתף. באופן אישי אני התאהבתי ברעיון שוהר הציגה בפניי. החלטתי לקחת חלק בפרויקט בין היתר משום שמאכזב אותי שקיים בכפר בית ספר בינלאומי, שבאים אליו אנשים מכל העולם, ממש מתחת לאף שלי, ואני לא יודעת דבר עליו ועל התלמידים הלומדים בו.

התלמידים הבוגרים השתתפו במסיבת פורים ואף בטיול השנתי שלנו בכיתה י"א ובכל זאת ישנה תחושה של שני בתי ספר נפרדים, רחוקים אחד מהשני מאוד (פיזית ומנטלית) שאין ביניהם כל קשר.

בחרתי לארח שני תלמידים, וכעבור זמן מה שיבצו לי את דניאל ואלפר (מאוקראינה ותורכיה) והתרגשתי מאוד. בשישי האחרון (10.3) אספתי אותם מהכפר אליי הביתה והם אכלו אצלי ארוחת שישי משפחתית כמו בכל יום שישי והיה כיף גדול!

בהתחלה חששתי שיהיה קצת מביך, שלא יהיה על מה לדבר, שהם לא ייהנו, ושהורים יביכו אותי. אבל לבסוף השיחה זרמה, הם היו מעניינים ומצחיקים, גיליתי עליהם רבות וזכיתי להכיר אנשים מדהימים שאני מקווה מאוד לשמור איתם על קשר! אני יכולה להגיד שזו היתה חוויה נהדרת בעבורי ובעבור משפחתי, ומהתרגשותי הכי ללית, גם בעבור דניאל ואלפר.

אני ממליצה לכולם לנסות ולקחת חלק בפרויקט הזה!

תמר סמואל, י"ב/4

Benjamin Strzelecki DP1

Some of us went to a musk or a synagogue for the first time in our lives. For others it was the first time when they slept in a kibutz. Some has already visited all of those places before but now they had a chance to come there with friends from all over the world.

During our annual trip we discovered a huge part of culture and history of Israel and got much more into each other. On Wednesday morning DP1s, Cambridge and the staff took off and headed to the north on Israel. Our first destiny was Akko, where

besides old town, we went to both synagogue and musk. Later, we visited two impressive natural sites: Rosh Hanikra and Adamit National Park. One of the best parts took place in the evening when we finally arrived to kibutz where we slept. Each mentor group has prepared and activity for the rest of students. Undoubtedly, we had a lot of fun sometimes literally rolling on the floor and laughing. Mentor groups prepared: satire about a day in EMIS, teachers mimics, quiz about EMIS, coke drinking game and some physical activity.

On a subsequent day, we woke up

early and after breakfast travelled to Arbel cliff, another picturesque site. Thanks to game which organised DP1's guide Adam and sufficient caution, the hike gave us a lot of pleasure. The last place we visited before going back school was Christian town Capharnaum.

We would like to thank school administration for the trip. We had a chance to know much more about Israel, especially its history and religions, which are also present inside EMIS community and have a huge impact on our everyday life. Understanding is a first step to acceptance and better life together.

Jerusalem Week Paragraph

Ameen Haj Yahia

Recently, our students had the chance to go on an amazing opportunity under which they were able to visit Jerusalem, see its holy sites, conduct projects within the city, to learn outside the classroom, and to connect their learning with the mission of the school. Jerusalem Week, which took place on the 30th of January to the 1st of February, was an opportunity for students to engage with their surroundings and to learn more through seeing different parts of the city and hearing different opinions on the city.

On the first day, the students had the chance to undergo an extensive tour of the city and to visit holy sites central to the beliefs of all three Abrahamic religions, those being the Church of the Holy Sepulchre, The Western Wall, and the Aqsa Mosque (Haram Al-Sharif). In addition, the students

had the chance to see other sites and to walk through all the quarters of the Old City.

After dinner at the Gloria Hotel, where the students stayed for the days of the project, the students had the chance to engage in a panel with Palestinian and Israeli experts on Jerusalem and the conflict, which allowed students to consider additional views on the city. On the second day, students had the ability to overtake a project of their own planning in the city, in order to research learn more about the city and its functionings. As such, students went in person to research many topics, ranging from political views to urban planning and education. Students visited NGOs, schools, the UN offices, and many other places. That same evening, students paid a visit to Jerusalem Venture Partners (JVP) to learn more about entrepreneurship in the city and to

hear a talk from a representative of the Quartet on economic and social development within the Palestinian Territories and its relation to peace building.

Finally, on the third day, students had the chance to reflect within their group about their learning over the past few days. The students did a problem-solving workshop and presented their findings during the week to their fellow schoolmates. Overall, Jerusalem Week was a wonderful opportunity in which students learned much about the conflict, Jerusalem, religions and the connections of many people to the city, and about a myriad of subjects and aspects of the city itself. Most importantly, the students learned about themselves and their relation to conflict; the students learned to listen to new or opposing views and showed their prowess at doing so over the days of Jerusalem Week.

תיקון טעות

בגיליון הקודם נשמטו שמותיהם של שני כתבים שהשתתפו בנתיבת הכתבות:

Benjamin Strzelecki, DP1
Ameen Haj Yahia, DP2

איתם הסליחה

Nobel Peace Prize morning

Tal Sneh DP2

On October 31, EMIS students Hassan Haj and Tamara Kanner organized the school's first ever Nobel Peace Prize morning. Created to honor those who have made great contributions to world peace and recognize the traits that made them successful in their mission, the inaugural Peace Prize morning appropriately focused on the

founder of the prize, Mr. Alfred Nobel. Participants split into student-led discussion groups where they proposed an idea for social change to a panel of judges, reconvening later to discuss the potential negative consequences of each proposal. Students enjoyed themselves while engaging with deeper themes of global importance and exploring the nature of peace.

The first ever EMIS World Café

Omer Ben Zvi

On Thursday 16th February, the first ever EMIS World Cafe was held in the Leon Charney Resolution Centre. The Cafe was organized by the first-year participants of the ESP Sustainability workshop, a weekly meeting with an external facilitator from the Kaymanim organization, which aims to engage the students in the Sustainability part of the school's mission (and works parallel with the ESP Peace course, which engages in the Peace part of the school's mission).

The Cafe was held on 4pm after a lengthy week of preparation by the different organizing committees in the ESP Sustainability workshop such as design, marketing, logistics, and celebratory committees. The doors had to be closed early due to overwhelming attendance! Students sat around the round library tables, each table led by a host from the ESP course. The world cafe rules, which include compassionate listening and honest opinions, were then explained by the main hosts, Omer and Emanuelle.

Peaceful discussions regarding important matters were held

around the tables, with food and music in the background. Great ideas regarding the EMIS

community, the Kfar environment, and the origins of the students and how to implement them here at our school were raised. The students also got a chance to get to know their peers better through the movement around the tables.

All in all, the first EMIS World Cafe was a great success and a highly educational and beneficial activity for the EMIS community.

Viva Voce in Reviva & Celia

Emily Hai DP2

Viva voce is a short interview that all of the students, who have submitted their Extended Essay (EE), must do with their EE supervisor. The EE is an academic personal research investigation that each IB student must do in his Diploma Programme. My viva voce was quite different from a regular viva voce, as my supervisor decided to take me and her other supervised students to a nicer environment, away from school – to the café 'Reviva & Celia.'

During my viva voce, I was asked about my process of both writing and dealing with challenges as well as successes during the writing of the essay. This type of reflection was very helpful for me, as I got the opportunity to recognize the skills I have gained during the process of writing the essay, all the challenges I have overcome, which can be used as tips for my future academic life at university, and more importantly, to celebrate the fact that I was done with the 4,000 words essay!

Peace Talks Simulation 2

Marwa Tomei

My name is Marwa and I'm from Palestine, those two days of simulation were unique for me, it was a great experience and I learnt a lot throughout those two days, I got to know many opinions about the conflict and got the chance to express myself freely, we discovered many solutions to the conflict that satisfied both sides, it is not that hard to solve the conflict but it needs courage and a lot of hard work to make it possible and to make the peace

mission achievable, I think that we should put ourselves in other's shoes to understand their situation and to feel them so we can think about solutions to the complicated conflict that we are facing. And I hope that we can bring up our resolution to the reality to end up the harsh situation that both countries are going through and to get the freedom for my people.

Peace Talks Simulation 1

Adee Sella

On Wednesday and Thursday, I got to participate in the Peace Talks Simulation here at EMIS. We were divided into three groups, each group containing an Israeli Delegation, a Palestinian Delegation, and two moderators. I was placed as an Israeli Delegate in one of the group. The experience proved to be more difficult than what I expected; encountering problems along the way we didn't even knew existed, while trying to fit into the role we were given, seemed

to be a big issue to many of us. However, those 24-hours will be an experience I will never forget. It was a brand-new way to learn about the conflict, discussing it with people from all around the world, each bringing a perspective of their own, while still keeping this organized and making each person fit into their role. It was interesting, challenging, enlightening, and most of all, fun. I think I left the simulation with a better understanding of the conflict, this time with more perspectives to look at.

בין אספרגוס לפייק-ניוז

11 תלמידים מבית הספר יצאו לביקור גומלין בעיר ברוכסל, גרמניה

חדות וברורות.

למדנו על התרבות הגרמנית ועל חייה היומיום בגרמניה. היה מרתק ומעניין לחוות את מפגש התרבויות השונות. צברנו חוויות שישארו עמנו לעד, הכרנו חברים לכל החיים והתגבשנו כקבוצה.

בשדה התעופה, ביום האחרון לפני שטסנו חזרה לישראל, בכינו כולנו. לפני הטיסה, איש לא האמין שניקשר כל כך. אנו מקווים להיפגש שוב בעתיד, כשי- תאפשר.

דניאלה גלזמן

← בראשית חודש אפריל 2017 יצא תי למשלחת לברוכסל, גרמניה מטעם הכפר הירוק. הגרמנים חיכו לנו כבר בשדה התעופה עם דגל ישראל, ואספו אותנו בהרבה חום לביתם. את הסיוור התחלנו בביקור בלשכת ראש העיר, ולאחר מכן סיירנו באתרים היסטוריים, ארמונות מימי הביניים, מוזיאון לכי- לים מוזיקליים ואף חווה לגידול אספרגוס. בסוף הביקור חצינו את הגבול לצר- רפת, לעיר הנפלאה שטרסבורג, שם ביקרנו בפרלמנט של האיחוד האירופי. נכנסנו לאולם הדיונים בשעה שהתרחש שם דיון מעניין ביותר על ביטויי שנאה באינטרנט, על חדשות מזויפות ועל פור- פוליוס. הנואמים היו משכנעים ולהוטים, וקיבלנו הרגמה חיה כיצד מתקיים דיון על אחד הנושאים המרתקים של זמננו, וכי- צד המדינות השונות באירופה מתייחסות אליו, כל אחת מנקודת מבטה. לאחר מכן, פגשנו בחבר פרלמנט ושוחחנו עמו על יחס האיחוד כלפי ישראל. קיבלנו תשובות

Speech from my Visit at the President's House

Benjamin Strzelecki - DP1
Hello!

My name is Benjamin, I am from Poland, I came to EMIS this August. On behalf of my colleagues, I would like to say that we are all honoured by an opportunity to be here today. For me, however, it is a special pleasure to celebrate my eighteenth birthday in the house of President of Israel.

I can clearly see how different adult I am becoming in EMIS, than I would if didn't come here. In the last six months, I have acquired new knowledge, perspectives and experiences. Classes, however, are only a small part of this process. I quite often catch myself on doing things I would never expect me to do. From celebrating Lunar New Year, to swimming in a pond somewhere in the middle of the desert, to sleeping on the shore of the Dead Sea. In EMIS, my horizons have been broadened. I realised how pointless are fears of people of other cultures or religions, I learnt to appreciate values that are at stake in contemporary world: tolerance, respect, open-mindedness, and yet there is a long way to go, a lot more to understand. I am grateful that I can live and learn with all the inspiring students, especially my roommates: Sebas from Ecuador, Yoav from Israel and Osaid, Palestinian living in Israel.

One of the factors that brought us all together is EMIS' mission. Having it

in mind, we are all trying to encounter the Israeli-Palestinian conflict. In the last days, I had a chance to experience it, during the project that we conducted as a second part of the Jerusalem Week. My friends and I explored the topic of education, economics and infrastructure in East Jerusalem. For me, it was the first chance to interact with Palestinians outside the school, to hear their voice and to see the reality through their eyes. We had an opportunity to meet representatives of both Israeli and Palestinian organisations, which try to support people living in Eastern part of the city. To support the society, that – as we discovered – faces many difficulties. We met people from different backgrounds and with different experiences, people who lost their hope, people who feel anger but also people who wake up every day with new energy to work for others. Me, my friends and people we met believe that future can be better than present. Here, we get back to our mission. Through educating – children, youths and adults – people in both Israel and Palestine are making change, right here and right now. For example, in October, I saw students from our school connecting both sides of the conflict during the YOCOPAS conference. I believe that their efforts will bring results. Yet they need support from us and our leaders, that we hope you to be, Mr. President.

Delegation to Zeist, the Netherlands

→ Our journey to the small town of Zeist began at 3 o'clock in the morning when we all met at the airport in our matching orange sweatshirts. As soon as we arrived we were warmly welcomed and quickly integrated into the tempo of the school, literally! We danced and sang to traditional Dutch tunes while getting re-acquainted with our hosts.

For the next week we acquired the confidence to travel throughout Holland, by train, bus, tram, boat, and our most challenging vehicle - the bike. These means of transport took us to iconic landmarks all around the country, some being the Rijksmuseum, the Dom church and the Euromast.

After each busy touring day we returned to our host families for typical dutch meals and chatted freely about their day to day lives as Dutch.

The family I stayed with was very friendly and willing to answer all my questions. In between all the topics of discussion I also got to tell them a little about my life in Israel, my school and family. On one of

the days when we had returned early, Alona and I decided to make the host family a typical Israeli dish - Shakshuka. They were very excited to try the meal and had even asked for the recipe once they tried it.

Traveling to the Netherlands as a delegate allowed me to experience what this beautiful and welcoming country had to offer in a way that a tourist could not. Getting to know and interact with local peers enabled me to really absorb the essence of the country.

Ending the experience at the airport was overwhelmingly sad and left me determined to return. I had managed to get to know so many amazing people in such a short amount of time, and I truly feel this has been an unforgettable exchange.

Michaela Roach

חברה במבחן

תלמידי שכבה י' חקרו מגוון שסעים בחברה הישראלית כיום וקיימו יום שיא, עם הרצאה, דיונים תוססים ותוצרים גרפיים • היה מרתק וגם טעים

מה הם השסעים הנוכחים בחברה הישראלית וכיצד הם משפיעים על חיינו? אלו הן שתיים מהשאלות שעמדו במרכז פרויקט "קפה חברה" של מגמת מדעי החברה בשכבה י'.

במסגרת הפרויקט, נחלקה המגמה לקבוצות שחקרו שסעים שונים בחברה, כל קבוצה ריאיינה דמות בעלת עמדה בנושא, אספה חומרים אקדמיים ואף השיגה מידע משלה באמצעות סקרים ושאלונים. כל זאת לקראת יום שיא הפרויקט, שבו הציגה כל קבוצה שולחן מעוצב ברוח השסע שחקרה ופוסטר המסכם את ממצאי התלמידים ואת מסקנותיהם.

יום השיא, הקרוי "קפה חברה", נפתח בהרצאה של ד"ר אלכס קומן לתלמידי השכבה, שדנה בנושא "כלכלה והחברה הישראלית" ולמעשה, את היום בסימן השסע הכלכלי בחברה שלנו.

קפה חברה

לאחר ההרצאה התכבדו חברי השכבה ברחבת התיכון בקפה ומאפה, מעשה ידם של תלמידי המגמה. על יד שולחנות הכיבוד עמדו הקבוצות, מוכנות עם שולחן מעוצב. השולחנות היו צבעוניים, מגוונים וייצגו את עבודת המחקר של הקבוצות.

למשל, אחת הקבוצות, שעסקה בשסע המגרי, עיצבה את שולחנה כמטאפורה להפרדת הנשים מהחברה, והוסיפה חפצים המייצגים כל מגרה. על יד השולחנות היו תלויים פוסטרים של הקבוצות, שסיכמו את עבודתן.

לאחר שאכלנו ושבענו, החל האירוע המרכזי של היום – סבב הדיונים. כל תלמיד בחר שולחן שמשך את תשומת ליבו ועסק בנושא החשוב לו. לאחר התנסות התלמידים סביב שולחנות, החלו חברי הקבוצות בהנחיית דיון מושכל, שבו הציגו את השסע שחקרו, הציגו עובדות בנושא והציפו שאלות בשיתוף הקהל. הדיונים היו מושכלים, מתורבתים ומעשירים, ולכל תלמיד ניתנה האפשרות להביע את דעתו ואת עמדתו בנושא. התלמידים התרדו זה עם זה

במהלך הפרויקט ניתנה לנו אפשרות לבטא את דעותינו, להתדיין בינינו בנושאים שונים, לעסוק בשסעים הקרובים לחיינו וזו גם הייתה הזדמנות להכיר זה את זה טוב יותר.

הפרויקט היה חשוב עבורנו גם משום שעסק בנושאים הנוכחים בחיי היומיום שלנו, ומרגישים מים שסעים מסוימים בחברה. דרך הפרויקט העלינו את המודעות לשסעים אלו, והצגנו לתלמידים את המציאות של החברה הישראלית מנקודת מבט אקדמית.

בשורה התחתונה, פרויקט "קפה חברה" היה הצלחה גדולה. החוויה הייתה מהנה, ואנחנו מקווים שהצלחנו לשפוך אור על המצב הנוכחי בחברה הישראלית – ואולי אף להפוך אותה למקבלת ומכילה יותר.

בנוגע לנושאים שהוצגו בשולחנות והעשירו את ידיעותיהם בעבודות ובמידע שהציגו חברי הקבוצות.

לאחר רבע שעה החליפו התלמידים שולחנות, וסבב הדיונים החל מחדש. הדבר חזר על עצמו כשלוש פעמים, שבמהלכן זכו תלמידי שכבה י' לטעום מן המחקר שעשו תלמידי המגמה ומהשסעים הנוכחים בחיי היומיום שלהם. בכך נגמר החלק המעשי של אירוע "קפה חברה", והשכבה חזרה ללימודיה הרגילים.

בנימה אישית: לפרויקט חשיבות רבה בתהליך הלמידה של תלמידי המגמה. למדנו לגבש שאלות מחקר, לסכם חומר אקדמי, לאסוף חומר משל עצמנו ולגבש את דעותינו בהתבסס על המחקר שעשינו. למדנו לעבוד בעבודת צוות, להתגבר על פערי עמדות, לפתח דיון קונקרטי ולהתדיין בתרבותיות.

הילה כהן ואלה זליקובסקי מולר

דעה

מעבר להרי החושך

שם חיים המתנחלים, בעיני רוב תושבי המרכז • ענבל וסלי פגשה בנות אולפנה ותוהה, איך אפשר לתייג את האחר אם לא פגשת בו

העולם זקוק למגוון של דעות ותמיד יהיו בו כאלו, שיאזנו זו את זו ורצוי שלא יפריעו וירחיקו בין אנשים שלא לצורך. היום אני מאמינה, באמת ובתמים, אם כי לא בנאיביות, שכשיש מוכנות להקשיב ולהכיל את השוני בינינו, אפשר להניח בצד את הדעות הקדומות ואת חוסר ההסכמה ולחיות בסובלנות זה לצד זה וזה יחד עם זה.

ההבנה ההחלטית הזאת נובעת ברובה מניסיון. אני זכיתי לחוות מפגש מיוחד במינו, המפגיש בנות ובני נוער בעלי תפיסות עולם כמעט מנוגדות, ומאפשר להם להכיר זה את זה ברמה האישית.

לפני חודשיים התרחש המפגש בין תלמידי אולפנת קדומים ותלמידי ישיבת קרני שומרון. נכחתי במפגש עם בנות האולפנה, היות שהביקור בבתי הספר הדתיים היה נפרד לבנים ולבנות. הביקור הפתיע אותי בלשון המעטה. פגשתי בנערות בנות גילי, קשובות ובעלות מודעות ומוכנות לדיאלוג. אף על פי שאני מחשיבה את עצמי כלא-מכלילה, סובלנית ומקבלת את השונה, באיזשהו מקום הגעתי לאולפנה בלי ציפיות לתקשורת של ממש, ולא חשבתי שהבנות הדתיות יהיו פתוחות להקשבה ולהבנה.

בפועל, הודמנו לי להכיר בנות סובלניות ומקבלות, שאינן שונות מאיתנו במובנים רבים, ואף על פי הדעות המנוגדות לעיתים, מצאנו שפה משותפת.

הייתה התרגשות גדולה סביב המפגש, משני הצדדים, ורבות מאיתנו הופתענו משיתוף הפעולה, שאיפשר לנו לדון במחלוקות, לצד שיחות אישיות על תחביבים, לימודים ושאר תחומי חיים, ואף לתכנן יחד יישוב מעורב של דתיים וחילונים.

בסוף היום המרגש כל אחת מתלמידות הכפר קיבלה שתיל של פרח. השתיל עדיין נמצא על אדן חלון המטבח שלי ומוזכר לי שתמיד יש תקווה לחיים משותפים.

לדעתי (ולדעתו של הנשיא ריבלין), מחובתה של מערכת החינוך לעודד את המפגשים האלו, שאולי יובילו לדו-קיום, לרב-קיום או לפחות לסובלנות מינימלית בין חלקיה השונים של ישראל.

ענבל וסלי י' 2/

← כאן שמענו סיפורים, על אנשים שנקראים "מתנחלים". אמרנו לנו שהם שונים מאיתנו עד כדי ייאוש. כשאני אומרת מאיתנו, אני מדברת על בני נוער רבים כמוני, שגדלו במרכז הארץ, אל תוך תפיסת עולם הנוראה חילונית. כשאני אומרת כאן, אני מדברת על הצד "המאור" של הרי החושך, שמעבר להם ה"נאורות" היא אינה אפשרות, תחת מרות הדת.

אם אשאל נער או נערה ממוצעים בתל אביב, מתי בפעם האחרונה הם הכירו מתנחל או אפילו ביקרו בהתנחלות, קרוב לוודאי שהיו משיבים לי כי מעולם לא ביקרו בהתנחלות. קיים סיכוי סביר ביותר שגם מעולם לא ניהלו שיחה ממשית עם אדם המתגורר ביישוב דתי. כמוכן, שההפרדה אינה גורפת וכי ייתכן שנפגש באנשים שונים מאיתנו, בין שאנחנו חילונים והם דתיים ובין שמדובר ביהודים וערבים או בכל אוכלוסייה שהיא. אך בהתחשב בכך שאנחנו חיים זה לצד זה בארץ הזו, ובכך שגורלותינו שלובים אלו באלו, וכך גם העתיד שלנו, אנחנו כמעט לא מקיימים דיאלוג בין ה"שכטים" השונים, כפי שכונה אותם נשיא המדינה, ראובן ריבלין, בנאומו המפורסם.

ואם רוב האנשים שאדם פוגש בחייו מחזיקים באותן עמדות כמוהו ומנהלים אורח חיים דומה, הוא לא יכול להעלות בדעתו אף גישה אחרת, הוא לא מסוגל ללמוד, להיפתח לרעיונות אחרים או לשתף פעולה עם אנשים שאיתם יש לו מחלוקת. האנשים האלו נתפסים בעינינו כפחות אנשים, ולא משנה מה הדעה הפוליטית שלו או שלהם, כאשר אין לו הזדמנות לפגוש בהם, ברמה אישית, בצורה שמאפשרת הקשבה, תוך ההבנה שקיים מקום לשוני. הוא יישאר בלתי סובלני, ולא יוכל להסתכל מעבר לפרספקטיבה המסוימת שממנה הוא רואה את הדברים. כאשר אנחנו מתייחסים לאוכלוסיות שלמות כאלו יחידה אחת, כאל גורם פוליטי בעל אינטרסים, ומגבשים דעות לגביהם על בסיס הנחות כלליות אלו, מבלי שפגשנו אפילו אחד, אנחנו נופלים בדיוק לאותו חוסר נאורות, שבו אנו נוהגים להאשים את בעלי התפיסה המנוגדת לנו.

אירוח כיד המלך

תלמידי ח' 8/ ביקרו בחטיבת הביניים אל-סלאם בטייבה וחזרו בעננים

← משם מדושימים. התיישבנו בחוץ, דיברנו ושיחקנו בכדור. לאחר מכן עשינו כל מיני פעילויות במגרש הספורט, כמו קפיצה בחבל וזריקת כדור. חזרנו לחדר לסיכום, ואלמאזה, המורה לערבית שבאה איתנו מהכפר הירוק, הקריאה שיר מפורסם של מחמוד דרוויש, שנחשב למשורר הלאומי הפלסטיני. הכל היה מאוד מרגש. הביקור היה מהנה וחשוב והאירוח נפלא. זה היה המפגש השני איתם, מאוד נהנינו וכבר מחכים למפגש הבא.

רומי ליבנה, ח' 8/

← האירוח המהנה בחטיבת אל-סלאם שבטייבה החל מיד כאשר הגענו, כל תלמידי כיתה ח' 8/ עם שלי המחנכת, בליווי של שבעה הורים מלווים. ירדנו במדרגות אל קבלת פנים מרגשת ושמחה. הילדים עמדו בשני צדי הכניסה ועברנו ונתנו כיפים אחד לשני, כשברקע מתנגן "שיר לשלום". היינו נבוכים, פנינו סמוקות עם חיוכים קטנים לחברינו, אבל בכל זאת שרנו איתם את "שיר לשלום" שבקע מהרמקולים, וחתמנו את שמותינו על פוסטר גדול שהביאו.

הובילו אותנו לחדר גדול עם במה, והתיישבנו ליד שולחנות. התערבבנו כרי שנהיה עם הילדים מבית הספר הערבי. כל זוג (ילד מטייבה וילד מהכפר) הכינו יחד יצירה - מסכה או צימה. דיברנו על תחביבים משותפים והכרנו אחד את השני עוד יותר. בזמן שצבענו וקישטנו, אחד הילדים ניגן בעוד, והמוזיקה הייתה יפה מאוד. אחרי שסיימנו לצבוע, הביאו לנו חמסות, כתבנו את שמנו ונתנו לבן זוגנו לשמור כמזכרת.

לאחר מכן הגיע הזמן לאכול, וכשנכנסנו לחדר שבו התקיימה הסעודה. לא האמנו למראה עינינו. כמה שולחנות מחוברים מלאים בסלטים, שניצלים מאכלים מקומיים ומיני פיצות. היה גם שולחן ממתקים עם עוגות שוקולד, בקלאוות פקפיקים וכל טוב. ישר התנפלנו וכולנו יצאנו

העולם שותק, אנחנו – לא

לא רחוק מכאן, במדינת אויב שכנה, מתרחשת מלחמה עקובה מדם עם מאות אלפי קורבנות • תלמידי הכפר הירוק קיימו עצרת הזדהות מרגשת עם ילדי סוריה

← ביום חמישי, 2 בפברואר, נערכה בכפר הירוק עצרת הזדהות עם הילדים בסוריה. העצרת הייתה א-פוליטית וכללה את כלל תלמידי הכפר הירוק ואת תלמידי הקולג'. מטרת האירוע הייתה לעורר מעורבות רגשית וחברתית לילדים הסובלים מהמלחמה בסוריה, בעיקר בעיר האלב, ולהעלות את המודעות בקרב בני הנוער הלומדים בכפר. אך יותר מזה, לעורר בתלמידים רצון לעזור לילדים בני גילם, אשר נמצאים במקום לא רחוק ומתמודדים עם הרג, כאב, אסונות וחיים בפחד. ניסינו לגרום לתלמידים לפעול ולעשות משהו בנושא, מפני שרק לקרוא על מה שקורה בסוריה לא באמת יעזור. צריך גם להתחיל לפעול.

את העצרת אירגנו ורדה קרין, מורה לאזרחות והיסטוריה, ביחד עם עופר שובל ושון גולדפרד, תלמיד י"ב/2. שון ליהק תלמידים מכל שכבה, וכל אחד מהם הקריא קטע, סיפור שכתבו ילד או ילדה סורים. הסיפורים היו מרגשים ומצמררים. היה קשה לתפוס איך חיים ילדים בני גילנו בארץ שכנה. לי, באופן אישי, היה מאוד קשה לשמוע עם איזה אסונות ילדים צעירים ממני צריכים להתמודד – בני משפחה שנהרגו, ערים שלמות שנחרבו, חיים בפחד ובעוני. מאורעות שילדים בני ארבע ראו כמו עיניהם, אני ראייתי אולי רק בסרטי מלחמה.

לאחר השמעת הסיפורים, שלושה ילדים ניגנו ושרו את השיר "שמעתי בכי" מאת רחל שפירא, בניצוחה של גלי מטה לוי. בזמן ביצוע השיר שררה דממה, ומאחור הוקרנו תמונות של מסוריה.

"מרחוק שמעתי בכי,
אחי, אחי, האם תדע
מאיין בא, הגיע הנה.
לא חדל ביום בלילה,
אחי, אחי, ובביתי
החריד שנתני, לא סר ממנה.
מתוך בדירות, מתוך שממה,
מורעב או מצמא."

כאשר מקשיבים לשורות האלו ורואים את התמונות ברקע, קשה להיות אדישים למתרחש קילומטרים ספורים מהגבול ברמת הגולן.

"כולנו בני אדם"

"העצרת הייתה צעד די התבקש, כי היו המון כתבות ברשת. חוץ מזה לפני כמה שבועות קיבלתי מערך שיעור על הנושא, ולכן החלטתי לקחת את זה צעד אחד קדימה", מספר שון גולדפרד, י"ב/2, מיוזמי האירוע.

למה בחרת להעביר את הרעיון שלך בדרך זו?
"כשדיברתי על זה בצוות אזרחות ועם ורדה קרין, עלה הרעיון של עצרת א-פוליטית. מאוד התלהבתי מהרעיון, מפני שעצרת נועדה לציין אירוע, אבל לא כמו בטקס. לא כדי להמשיך לזכור משהו מסוים, כמו יום השואה, אלא כדי לציין משהו כדי לא לשכוח, ואני חושב שזו המטרה שלנו."

עד כמה זמן אתה מעורב בפרויקטים אזרחיים?

"אני מעורב בפעילויות כאלה משנה שעברה בערך. לי ולחבר נוסף שלמד בכפר הירוק הייתה מחשבה להקים קבוצה בפייסבוק, שנועדה לענות לצרכים של הרבה תלמידים – לנהל שיחות פוליטיות עם תלמידים אחרים. היינו גרעין של חמישה מנהלים שניהל את הקבוצה, ומטרתנו הייתה לחשוף בני נוער לדעות שונות, ושיוכלו לקיים שיחות פוליטיות מנומקות, ללא ריבים, אבל מח' לוקות – כן. הקבוצה הגיעה לתפוצה מטורפת של כמעט אלפיים איש. זה היה הפרויקט הראשון שלי, ומאז זה רק משתפר ומתקדם לפרויקטים עם מעורבות חברתית ורגשית."

איזה רעיונות וערכים חשוב לך להעביר בעצרת מול אלפי תלמידים?

"חשוב לי בעיקר להעביר את המסר שכולנו בני אדם וההבדל בינינו הוא הניהול של אורח חיינו. הם חיים שם בסוריה, ואנחנו חיים פה בישראל, אבל זה לא אומר שאני חנו עד כדי כך שונים. זה לא נותן לגיטימציה לשנוא אחד את השני או אפילו גרוע יותר – להתעלם אחד מהשני, והנה העולם שותק."

אתה חושב שתצליח להעביר את נושא ההזדהות שלך באופן שבאמת ייגע בהם ויגרום להם ליוזם ולמנף את הנושא?

"אני חושב, שאם יש משהו שאנשים מאוד סולדים ממנו, או מפחדים ממנו, זה משהו שהם לא יודעים. יש הרבה מאוד פחד בקרב הציבור מדברים שהם לא מודעים אליהם, אבל ברגע שאת מספרת לאדם כלשהו סיפור אישי של מישהו אחר, ופתאום הוא מגלה שהוא יכול להתחבר אליו למרות שהוא לא מכיר אותנו, אז כל הפחד הזה מפני הוזה, מפני השונה, מסתלק ובמקומו באה קבלה, הפנמה ואפילו הזדהות."

"אם היו מעבירים לי את הנושא הזה בצורה מספיק טובה, וזה היה גורם לי לחשוב ולקבל זווית חדשה בעניין, הייתי לוקח את זה ועושה עם זה משהו, לפחות מעביר את השיעור שקיבלתי הלאה."

אתה חושב שתוכל להשפיע על כל כך הרבה תלמידי?

"גם אם אשפיע רק על אדם אחד מתוך כל הקהל שיהיה שם, בערך 2,400 תלמידים, אז מבחינתי, הצלחתי."

אתה באופן אישי כבר היית בפרויקט דומה לזה?
"אני כל הזמן מעביר מערכי שיעורים ומעלה את הנושא הזה למודעות של אנשים, משום שיש המון עובדות שהן לא בדיוק ברורות לאנשים, וחלקם אפילו לא מודעים בכלל לכל מה שקורה בסוריה. אנשים חושבים שקורים דברים שלא באמת קורים, מאשימים אותם ואומרים שכל הערבים הם טרוריסטים. אני חושב שעד עכשיו תרמתי בעיקר להעלאת המודעות, אבל מפה אפשר רק להתקדם."

איך היה להתארגן לקראת העצרת?
"בסך הכל זה לא קשה, אבל גם לא קל. צריך להשקיע מעבר למה שמצופה ממני, וברגע שאני עושה את זה ונותן מעצמי קצת יותר, גם אנשים אחרים נותנים מעצמם יותר, ואפשר באמת להתקדם כצוות עובד ומגובש", מסכם שון.

יהלי גדות ט' 3/

המילים שמחכות להיכתב

האם תחרות כתיבה היא גורם מדרבן? איך אפשר לעודד יצירתיות במרחב החינוכי? ומאיפה בכלל מתחילים? ● על מילים ויצירה בעקבות "בוקר שירים וסיפורים"

בעיניי, אחד הבקרים המשמעותיים ביותר שאנו חווים בכפר הירוק הוא "בוקר שירים וסיפורים", שבו נערך טקס ההכרזה על היצירות הזוכות בתחרות הכתיבה ע"ש בני קרייתי ז"ל. לתפיסתי, התחרות בכללה, תפקידה לספק את המקום הפורמלי והפתוח לכתיבה יוצרת בבית הספר, דבר שמחזק מאוד את העיסוק באמנות הכתיבה בקרב התלמידים, כיוון שהוא נותן לה לגיטימציה מוסדרת ומעודד את התלמידים לכתוב את שעל ליבם. עם זאת, התחרות עצמה אינה העניין. היא רק המסגרת לביטוי. להערכתך, תחרות בפני עצמה היא גורם המזיק ליצירתיות ויוצר מרחב שיפוטי, הגורם ליוצרים להיסגר או לוותר על האמנות מפאת הפגיעה בתחושת המסוגלות שלהם. כיוון שאמנות היא דבר דינמי ותלוי-תפיסה, אין באפשרותנו למדוד אותה, ולדעתי גם אין צורך. לכל אמנות באשר היא יש מקום להיות, כיוון שהיא ביטוי עצמי כלשהו של האדם ולכן היא גם אינה מדודה. אני מסתכלת על תחרות השירים והסיפורים בכפר לא כעל מבחן ליצירה ולא כעל ניסיון לדירוג האמנות, אלא כהזדמנות להיחשף ולהשתף את הכלל בעולם הפנימי שלך, במידה שאתה מרגיש מוכן לזה. היציאה מהמעגל האישי והחשיפה הן שלב נוסף ביצירה, שלוקח את הדברים שיש לך להגיד ומשחרר אותם אל החופשי, כך שאנשים נוספים יוכלו להיתקל ברעיונות שהבעת ולנהל עימם דיאלוג משלהם. האמנות היא מרחב של העברת רעיונות בין אינדיבידואלים. היא משתנה ומתפתחת, כשהיא נוגעת בעוד ועוד אנשים. בהשפעה של המרחב היצירתי, המתאפשר באמצעות התחרות, ניתן להיווכח אצל כל מי שכתב או אף שקל לכתוב אליה, ואולי ביום מן הימים יחזור אל הכתיבה ויגלה שזו דרך ביטוי המאפשרת לו להביע את עצמו בדרך שלו. נוסף לתחרות עצמה, בוקר שירים וסיפורים בכפר הירוק כולל גם מפגשים עם עולמות בין שונים סביב נושא הכתיבה. השנה, בין

היתר, הוזמנו לבמת חדר האוכל מאיה גיבורי, משוררת ספוקן-וורד, ונועה סוזנה-מורג, סופרת שעוסקת בכתיבתה בחיים המודרניים המתהווים סביבנו והתופעות הנלוות אליהם, ולאחר הטקס התקיים עימה באודיטוריום הקטן מפגש מלא שיתוף ומעורר השראה של שאלות ותשובות. כפי שטען אשכול נבו בהרצאתו בוועידת החינוך של "ידיעות אחרונות" בנושא "חינוך ליצירתיות", אנחנו דור יצירתי, שמשמש כל הזמן ביכולת שלו לברוא עולמות ולהפוך את מה שהוא רוצה להביע ליצירה. את היצירתיות הזאת ניתן, ואף רצוי, לתעל לקירוב בין-אנושי, לשבירת מחיצות ולהכלה. כדי לעודד ולאפשר יצירתיות במסגרת החינוכית, על אנשי החינוך המובילים את התהליך היצירתי להיות יצירתיים בעצמם - ליצור מרחב המאפשר פתיחות. לשם כך נדרשת מידת רגישות גבוהה לצד ענווה וחוסר פחד להתמודד עם ערעור. הגורם החשוב ביותר בשמירה על יצירתיות, על פי נבו, הוא השמירה על הרמוקרטיה, שכן במקומות שבהם משתיקים רעיונות והרגשות לא תתאפשר יצירתיות. יחד עם החופש ליצור, נבו טוען שחשוב לספק מסגרת כלשהי ליצירה, במיוחד בתהליך למידה, שתאפשר לכותב ליצור בצורה חופשית, אך בתוך גבולות ברורים, המסייעים לנו להרחיק לכת ולבחור בכל כיוון שנרצה, כאשר אנחנו מתבססים על גבולות מסוימים, ולא אבודים בתוך עצמנו. התחרות, שנערכת בכפר שנה אחר שנה, היא בדיוק הזדמנות כזו להשמיע את קולנו במסגרת החינוכית, ואף לספק מקום בעל חשיבות ליצירה האישית של כל אחד מאיתנו. כמוכן, התחרות אינה אלא דחיפה קלה, המהווה מעין קול קורא לכתיבה בין כותלי המערכת ומעודדת את עצם העיסוק היצירתי. היא מראה לאלו שכותבים שהם אינם לבד ושהם ראויים להערכה על עיסוקם, וגם חושפת לאמנות הזו את מי שטרם גילה את המילים שטמונות בו ומחכות להיכתב.

ענבל וסלי, י"ב

מהי שירה?

לרגל בוקר שירים וסיפורים כתבתי קטע ספוקן-וורד, או שירה מדוברת, המדבר על תהליך הכתיבה מנקודת המבט שלי. אני חלק מנבחרת הספוקנוער של הכפר הירוק, שם אנו נפגשים באופן שבועי ומביעים את עצמנו באמצעות שירה מדוברת.

***

איך ביקשו ממני לדעת מה היא שירה, ואין אני יודעת מי אני? ומה היא אדמה? ומים? ואיך מרגיש הנייר כשהעיפרון נוגע בו? אני לא יודעת מה היא שירה ומי היא שירה? ומה, לעזאזל, היא רוצה מהחיים שלי? היא נשגבת מבינתי. היא מפוררת ומאחה. היא תמצית ההבדל בין דמיון למציאות. היא מקלפת שכבות על גבי שכבות של עור של פיל שהתחספס מהקר שם בחוץ ומפחיד שם בחוץ ואלים שם בחוץ ומשאירה לב שפועם מהר מדי וחצי חיוך של חוסר שלמות, חד כמו סכין שדוקרת ועגול כמו ליטוף. אני לא כותבת שירה, אני מדממת אותה. אני לא כותבת שירה, היא כותבת אותי, היא שורפת מבפנים כמו צרבת, עד שאני מדברת אותה, ופתאום היא חופשייה, וגם אני. לשירה יש שדות של סודות ויערות של הארות ופרדסים של נסים ונהרות של נערות, שעולות על כמות ופוחות את הפה בפעם הראשונה, ובחיי שלא ראיתי דבר יפה מזה. שערי שירה פתוחים לרווחה, היא מכניסה לעולמה השברירי את כולם, אך איש לא יכול לבעול אותה, היא עומדת חשופה, מוכה וטהורה, אבל אצבעות דביקות אינן יכולות לגנוב אותה ולתקוע בה את דגלם. שירה היא לא רק לבי במזרח ואנוכי בסוף מערב, הרבה מדי אנשים תופסים בשירה משהו רחוק כל כך, בלי להבין שהשירה היא כאן. היא בכל מגע של מי ים קפואים ברגליים יחפות, בכל הליכה בשביל מוכר מדי, בכל מחול של שיכורים מטמטום ואהבה. אם תקשיבו, שירה מגיעה לכל מי שמחכה לה. אי אפשר להבין שירה או ללמוד שירה או לדעת שירה, אפשר רק לנשום אותה, להרשות לה לחדור ולהרעיד כל תא ותא בגוף ולשחות במעמקי הנפש, ולכתוב.

מאיה גיבורי, י"א/3

והזוכים הם...

קבלו את היוצרים הנבחרים בתחרות "בוקר שירים וסיפורים" וטעימה מיצירותיהם

קטגוריית הסיפורים חטיבת ביניים

מקום 3 - "חברות פשוטה" מאת ענבל טוויטו, ט/9
מקום 2 - "74 קומות" מאת שירה שניר, ט/9
מקום 1 - "נקודת מפנה" מאת ורד בק, ט/7
"ישנם שני סוגים של אנשים. שני סוגים שונים לגמרי - אבל לא בחזותם. לא תבדילו ביניהם אם תראו אותם אחר ליד השני. הם ייראו כמו שני אנשים רגילים. משמע, הוא ככל הנראה קורא מחשבות. כעת הוא טלפת. סמוך עליי - ברה. אני טובה בלברוח. זה מה שאני עושה עכשיו, וזה מה שעשיתי במהלך כל החודש האחרון. מאז שהכניסו אותי לרשימת המבוקשים, למרות שאיני מגיעה אפילו למקום עשרים ברשימה, אנשים מסתכלים עלי בעין עקומה..." (קטע מהסיפור הזוכה).

קטגוריית השירים חטיבת ביניים

מקום 3 - "רוקם החלומות" מאת רומי הררי, ז/3
מקום 2 - "שרשרת מצמררת" מאת ליהי פאר מוסקוביץ, ח/3
מקום 1 - "לעלות" מאת רוני טל, ח/4
לעלות על קצות האצבעות
כפות רגלים נתונות
בנעלי פוינט ורודות
עם עוד וגבס בקצוות
כדי לעלות על קצות האצבעות.

פלייה, רלווה, ארץ'
קשתות פה הרגל נמתחות
להתרומם ולקרות כרבות
כדי לעלות על קצות האצבעות.

אשאפה, פאסה, קופה
ירכיים ושוקיים מתפוצצות
להחזיק ולדחוף
כדי לעלות על קצות האצבעות.

סוסו, סוטנו, בורה
רגליים ברצפה מקישות
לשחרר ולאסוף
כדי לעלות על קצות האצבעות.

פיקה פירוטט, שנה
אצבעות קטנות שורפות
להסתובב ולהתייצב
כדי לעלות על קצות האצבעות.

הקריעה והנשיכה. ואז, בריוק כשתחשבו שלא תוכלו לסבול את זה יותר, יגיע השלב הבא..." (קטע מהסיפור הזוכה)

קטגוריית שירים תיכון

מקום 3 - "כל החכמים" מאת דפנה לוקאץ, י/7
מקום 2 - "בית היתומים ברחוב אליעזר 37" מאת רונה עמרמי, י"א/11
מקום 1 - "חושך אור" מאת נעה אלגה, י"ב/11
חשך, אור
אנחה, חשך.
בקרים הם תזכרת מרידה
לזמן שחולף חרף תחנותי החוזרות
שיחקה.
עינים פקוחות וחשך מחלט
נעצמות לי תדקות בהן נדמה
שנענה לי הזמן.
אני נהנית משמש שזולגת, לאט
מבעד לתריסים
וכוס של תה,
כמעט חמה מדי
בשביל שאחזיק אותה בכפות ידי העירמות.
אנשים ממחרים, לפה ולשם,
קפואים במקומם
מחכים בנימוס לסוף הלגימה.
אני מניחה את הכוס על השלחן
ומניחה לנגישה להעיר את הקפואים.
לך אחד מבעד לחלון
שולח לעברי מבט אגבי
הוא כלל לא חושד
בעסקאות מפקפקות עם הזמן
ואני סולחת
על שלא מרגיש צורך להורות לי
על רגע של שקט

לעטוף בתחבשות
כדי לעלות על קצות האצבעות.

קטגוריית הסיפורים תיכון

מקום 3 - "חרצית לשעבר" מאת נגה ארליך כוכבי, י"א/2
מקום 2 - "אני הקוף שאינו יודע למות" מאת גל כסלו, י"5
מקום 1 - "מתחת למיטה" מאת נועה שטראוס, י"ב/2.
"זה יתחיל בקטן. אתם תתעוררו באמצע הלילה בלי סיבה מיוחדת ותשמעו קול שפשוף רחוק ואולי כמה חבטות עמומות, כאילו מישהו גורר רגליים בכבדות. בלילה הראשון זה עוד יהיה בסדר, אבל אחרי שהתופעה תחזור על עצמה במשך שבוע, ואחרי שיתווספו לקולות האלה גם נהמות וקולות גירוד מטרידים, אולי תתחילו קצת לחשוש. בהתחלה לא תבינו... וכל לילה זה יהיה יותר ויותר גרוע, צרחות ונהמות, צלילי

נעליים נחלצות
מפד סאטן הן מבריקות
להתיר את הסרטים
כדי לעלות על קצות האצבעות.
מאחורי מגני סיליקון
אצבעות פועמות, מרממות.

הסיפור שלנו

תלמידי שכבה י' תיגברו את יומן הקריאה המסורתי בתוצרים אמנותיים מרשימים • הספרות מעולם לא הייתה כל כך יפה

הגדרות קבועות ומהירות. ההסתכלות החד-צדדית הזו מפספסת הרבה מאוד סגנונות חשיבה, וכמעט שלא משאירה מקום לביטוי עצמי. אמנם בכפר הירוק הבעיה הזו ממותנת על ידי אנשי הינוך שמבינים את מקומו של הדמיון והגיוון בתהליך הלמידה, אך ככל שמתקרבים למבחני הבגרות, ניתן לחוש יותר ויותר בצמצום המקום המאפשר יצירתיות וחופש לפרשנויות לטובת ניסוח תשובות מוכתבות על פי קריטריונים קבועים. הדבר מפריע ופוגע בעיקר בלימודי הספרות, שבהם מתמקדים בניסיון לנתח יצירות מנקודת מבט מסוימת ולכתוב מבחנים בהתבסס על שינון.

לכן אני חושבת שפרויקטים המשלבים יצירתיות, כמו זה המתואר, הם חלק משמעותי וחשוב בהתפתחות התלמיד - במציאת מקומו האישי ובגילוי הכישרונות והנסיונות שלו, תוך חיבור לתכנים הנלמדים ולתחום הקריאה והספרות במ-קרה הזה.

ענבל וסלי, י' 2

יתר על כן, מלבד הניתוח המעמיק בעבודה הכתובה, תלמידי שכבה י' קבלו השנה משימה יצירתית בעקבות קריאת הספרים, שבה התבקשו להביא את השקפותינו והתרשמותנו מהקריאה לכדי תוצר אמנותי לבחירתנו. התוצרים הוצגו בתערוכה ביום ההורים, וכך תלמידי השכבה זכו לראות ולהתרשם מתוצרים נוספים שביטאו, כל אחד, את ייחודו של כל יוצר-קורא במפגש עם יצירה. המשימה הניבה מגוון רחב של רעיונות יצירתיים ואיפשרה מקום לביטוי עצמי ולדיאלוג בין העולם שבספר לעולמו של התלמיד. בתערוכה הוצגו פסלים, דגמים, ציורים, שירים ואינספור דרכים מקוריות לביטוי אמנותי. אף על פי שתלמידים רבים קראו את אותם הספרים, נמצאו בתערוכה שלל התייחסויות לנושאים שונים, מכיוונים מעניינים רבים. במערכת החינוך שלנו, כפי שהיא כיום, אנו שרויים במעין מערבולת של מצוינות, ציונים, מטרות ושאיפות - שמעריכה חשיבה תבניתית,

מלבד בחירת התכנים הספרותיים שבהם יעסקו התלמידים, חשוב לשלב בהוראה בכלל ובמקצור עות העוסקים באמנות, כגון ספרות, בפרט גישות שונות לפרשנות של יצירות, המאפשרות לתלמידים להתחבר בדרך שלהם לנושא, או לתוכנות שלהם מחוויית הקריאה.

השנה, כאשר התבקשו לבחור ספר לקריאה, הופתעתי למצוא ברשימה שניתנה לנו ספרים איכותיים רבים, שאינם ספרי ילדים ונוער (שאליהם החינוך נוהג לכוון את הכיתות הנ"ל). אלא ספרים מעמיקים בעלי משמעותיות ורלוונטיות, שמתחברים לרמה האינטלקטואלית של מתבגרים בגילנו, ושקריאתם חשובה, לדעתי, לכל אדם בהתהוות. חשוב שבני נוער יהיו חשופים לתכנים מאתגרים וקריטיים לגבי הווייתו של המין האנושי בעולם, בתהליך ההתבגרות שלהם, שבו הם מתעצבים כאנשים בוגרים.

כמדי שנה התבקשו, תלמידי שכבה י', במסגרת לימודי הספרות, לקרוא ספר ולכתוב יומן קריאה בעקבותיו. מהתרשמותי עד כה, משרד החינוך תמיד מכוון את התלמידים לחומר קריאה, שלא תואם את רמתם או רלוונטי אליהם, ויוצר רתיעה מתמשכת מתחום הקריאה והספרות. כמי שאוהבת לקרוא להנאתי, נוכחתי לא פעם שכאשר בית הספר מחייב בקריאת ספרים וכתובה של יומן קריאה פי קריטריונים מסוימים, ולא מאי מקום לביטוי ולפרשנות בקשר לתלמידים וניתוחם, הוא מפספס הפואנטה שבעידוד קריאה בקרב בני נוער והופך אותה לנטל על התלמידים. הקריאה היא כלי נהדר להרחבת האופקים, העשרת השפה, פיתוח היצירתיות, יכולות הניתוח והאינטליגנציה הרגשית - והיא מעוררת פתיחות והבנה רחבה יותר של העולם.

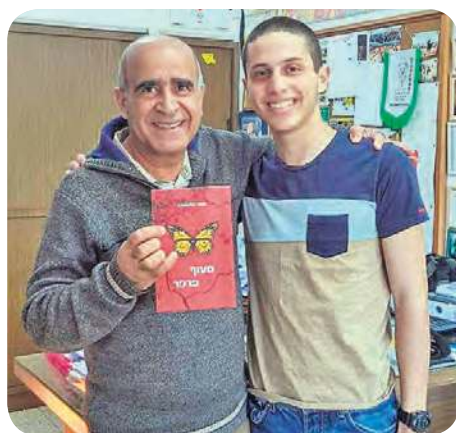
מה היה קורה אילו

מה היה קורה אילו היטלר היה מנצח במלחמה ומשתלט על העולם? • "מעוף פרפר", רומן ביכורים מעורר מחשבה של בוגר הכפר, שחר אלכסנדר

דיאן ואליו נאבקות עם נעוריהן ועם רצונן לפענח לא רק את רגשותיהן, אלא גם להתמודד עם משקלה של ההיסטוריה והשלכותיה על ההווה. למצוא את האמת שלהן בתוך סבך של מניפולציות, מאבקי כוח וסודות אפלים.

הספר "מעוף פרפר" פורש בפנינו עולם שהוא מצד אחד דיסטופי, מראה שחורה ואפלה לעולמינו, העתיד שיכול היה להיות, ומצד שני מרובד בפרטים קטנים ואינטימיים של חיים אמיתיים, יומיומיים, שיגרמו לקורא לחשוב בצורה אחרת לא רק מה היה קורה אם, אלא גם על עולמנו אנו. "אני אוהב לכתוב וכותב מגיל צעיר למגירה. סיימתי את 'מעוף פרפר', והיה ברור לי שאני רוצה להוציא אותו לאור. אני מאמין שיש בו מסר חשוב לכל אדם, שימצא את האמת שלו בחשיבה אישית ובשאלות שאלות ולא יהיה מקובע. לדעתי, כל אדם שהיה בודק את האמת מאחורי מסרים סמויים וגלויים, כמו אלה שמנסים לשכנע אותנו את מי אנחנו צריכים לשנוא כיום, העולם היה נראה יפה יותר."

מעוף פרפר / הוצאת גוונים. 300 עמודים, המחיר: 72 שקל, להשיג בחנויות הספרים

כפי שחשבה. ביחד עם חברתה, אליז, הן נאבקות למצוא את האמת המוסתרת בגרמניה ובעצמן. הדבר הופך קשה יותר ויותר, כשהמטרה, החברה וכל הסביבה מנסים לעצור את השתיים מאימוץ מחשבה הנוגדת את יסודות המדינה, הדוגלת בריכוז והשמדה.

כך מתחיל ספרו של שחר אלכסנדר, שהוא רומן העוסק בשאלה מה היה קורה אילו ניצח היטלר במלחמת העולם השנייה, ומשתלט על העולם? לשחר אלכסנדר בן ה-19 יש תשובה מאוד ברורה, והוא העלה אותה בספר ביכורים, העולה בימים אלה על המדפים בחנויות הספרים. שחר, יליד מעלה צביה בגליל, שסיים את לימודיו בפנימיית הנוער הכפר הירוק, אומר כי אופן חשיבתו התעצב במהלך שהותו בכפר, ששם דגש גדול על פיתוח חשיבה עצמאית והבעת ביטוי, גם על מה שלא נהוג לבקר. הזכות שניתנה לו לגדול באווירה פתוחה זו היא ההפך המוחלט ממה שהתאפשר לנערה הגרמנייה דיאן בת ה-18, שנולדה וגדלה בגרמניה הנאצית. זאת, כמובן, בהנחה, כפי שמציע הספר, שהנאצים ניצחו במלחמה והצליחו להשליט את תרבותם על העולם.

הספר מלווה את דיאן בשנת 2018 על רקע הגיגות השנה ה-75 לניצחון גרמניה הנאצית, המונהגת על ידי אולריך היטלר, ואת התפכחותה משיכרון הכוח והצדק הגרמני, כי ככל שהזמן חולף, היא מגלה שגרמניה האהובה שלה אינה

2018 ספטמבר 10 בחודש יום שני "אני מתחילה לכתוב יומן, כי היום קרה משהו שלא מתרחש בכל יום והייתי חייבת לכתוב את זה. היום בבוקר פרצו חדרות מסעירות. תפסנו יהודי. במילה אחת - אופוריה. אני לא יכולה לתאר בכתב ביומן הזה את ההתרגשות ואת התחושות המדהימות שיש לי כרגע. העיתונים חוגגים, והתקשורת לא עוצמת עין. קציני האס"ס נפרסו ברחובות במבטים גאים והשמועה הגיעה עד לבניין הרייכסטג שבברלין הרחוקה. אפילו אולריך היטלר, הפיהרר הנוכחי ונכדו של אדולף "המטרה הגדולה" היטלר, הגיב על כך במסיבת עיתונאים שכמותה לא ראיתי כל חיי. הוא שיבח את צידי היהודים חרי העין שתפסו אותו ואת כל קציני האס"ס שסייעו בכך. זה 23 שנה שלא נמצא יהודי בשטח גרמניה הוכה, ועכשיו הצלחנו ללכוד אחד בעיירה סמוכה לשלנו. אמנם זו עיירה רחוקה ממרכז גרמניה, אך כשאירוע כזה קורה, המקום נראה כמו יעד תירותי, כזה שאנשים נוהרים אליו ומצלמים כל פינה. כולנו יכולנו להרגיש את האושר והסיפוק."

לשיר כל הדרך אל תקופת המנדט

“באה מנוחה ליגעו!” ו”ודאי תפגוש בדרך את ארץ ישראל!”
 ואכן, באמצעות ערב שירה, פגשנו את ארץ ישראל • רשמים
 מלימוד קצת אחר

בתחילת מאי, התקיים ערב שירה בציבור של כיתות ט' 3/ וט' 7/. הערב סיכם את נושא הלימוד שעסקנו בו בשיעורי היסטוריה – שנות העשרים והשלושים בארץ ישראל. כחלק מהלימוד עסקנו בתקופת המנדט הבריטי ובאירועים הקשורים בו. פתחנו את הערב בכיבוד קל ובהסברים של תלמידי הכיתות על התקופה. תלמידי דים בתפקיד “מדריכים” הסבירו להורים ולאורחים על העליות השונות, על האנשים שפעלו בתקופה זו ועל אירועים בולטים שהתרחשו בה. בנוסף להסברים, הציגו המדריכים תמונות מהסיוורים שערכנו השנה, ובהם הסיור לתל אביב בתחילת השנה. במהלך הערב רבים מן התלמידים סיפרו על מה שלמדנו. כולם היו לבושים בבגדי התקופה: מכנסים וחולצה בצבע חאקי, כובעי טמבל וסנדלים. האודיטוריום, שבו התקיים האירוע, היה מקושט בכלי עבודה, בחצירה, בפרחים ובאירועים של הרים, של עצים ושל שדות. זאת כדי ליצור אווירה מתאימה.

את הערב פתחו שלושה תלמידים, ששרו קטע ראפ. כל אחד ייצג קבוצה מסוימת: יהודים, בריטים או ערבים ורקלם בקצב המוזיקה את הטענות של כל קבוצה כלפי הקבוצות האחרות בארץ ישראל. התלמידים הציגו אישים חשובים כמו חיים ויצמן ופאפאפילה. בהמשך שרנו שירים כמו “חולצה כחולה”, “גן השקמים”, “שיר העמק”, “קום והתהלך בארץ” ו”מי יבנה לי בית”. השירים ששרנו היו שירים משנות העשרים והשלושים, אך גם שירים מתקופות מאוחרות יותר שביטאו את מסר אהבת הארץ. חלק מהשירים לוו בנגינה של התלמידים, או בהמחזה: את השיר “בדרך לתבור” מאת בנימין אביגיל המחזו מספר תלמידים. כך נוצרו קטעים משעשעים פרי יצירתם של התלמידים.

בין השירים הוקרנו סרטונים שונים שסיפרו על החיים בארץ ישראל בימי המנדט. לדוגמה הוקרנו כמה סרטונים על החוויות בקיבוץ ועל החיים בצורת התיישבות זו. כמו כן, הוקרן סרטון יצירתי ומשעשע אשר שהכינו תלמידים מכיתה ט' 7/. הסרט טון עסק בהתמודדותם של העולים החדשים עם העבודה החקלאית בארץ ישראל. הסרטון צולם ברפת של הכפר הירוק ותיאר את העבודה הנעשית בה. אחד מקטעי המשחק היה של שני תלמידים מכיתה ט' 3/ – עומר בויאר ונמרוד לאופה. הקטע היה דיאלוג מצחיק בין חנה רובינא ואברהם שלונסקי. אמנם הקטע היה קצר, אך טמן בחובו הרבה מאפיינים הקשורים לתקופה. הננינו לצפות בקטע ולפי דעתנו הוא היה מעניין מאוד.

נהנינו מאוד מערב השירה בציבור. נוסף לחוויה המקשרת בין הורים ותלמידים, העשיר הערב את הידע שלנו ונתן לנו הזדמנות ללמידת חוויה אחרת. במהלך הערב שרנו יחד – הורים, תלמידים, מורים, סבים וסבתות – לצלילי השירים המזוהים עם שנות העשרים והשלושים. חוויה זו, שכללה גם ריקודי עם משותפים על הבמה באודיטוריום הגדול, היתה כיפית, מהנה ומצחיקה. כולם, ללא קשר ליכולת הריקוד וליכולות הקוליות שלהם, רקדו ושרו יחד. דרך השירים ששרנו, למדנו על מאפייני התקופה ועל מאפייני העליות. השירים הביאו צד שונה של התקופה והביעו רגש רב. כך יכולנו להתחבר בקלות אל סגנון התקופה בדרך ייחודית.

חווית הלימוד השונה היתה מרכיב מיוחד בתהליך. במקום למידה פרונטאלית, עברנו תהליך מעשי יותר. בעזרת כל ההכנות למדנו את החומר מזווית חדשה. לדוגמה, בעזרת התפאורה שהכנו למדנו על הסיבה של התקופה.

אנו ממליצים לערוך ערב זה כל שנה כאירוע קבוע. כל התלמידים השקיעו בצורה יוצאת דופן ומעל הכול השקיעו המורים להיסטוריה, ורדה קרין ורועי מרון, שארגנו את הערב והפכו אותו לבלתי נשכח.

לינה ודנה הוזמן, ט' 3/

כיתת אמן עם הכנר הבינלאומי יוליאן ראלחין בעכו. המשלחת לגרמניה

הסיבה להתרגש מהחיים

סיעות היו נהדרות ומרגשות. בחופש שעבר החלטתי לנסוע יחד עם חברי לכיתה גל גרוס (שמנגן בכינור) לכיתה אמן שנמשכת לאורך שבוע בטורינו שבאיטליה. זאת הייתה חוויה מטורפת של שבוע שכולו למידה, מוזיקה והרבה פסטה... ביום האחרון לקורס סיפרו לי כי זכיתי במלגה כספית וכי נבחרתי לקבלה הנשפנים שהיו בקורס. קיבלתי את המלגה המסכם מול כל הקהל, וזאת הייתה חוויה ומספקת מאוד.

שעבר השתתפתי בתחרות “מפתח הזהב” במרכז המוזיקה על שם פליציה בלומנטל שבתל אביב. זכיתי בפרס בקטגוריית כלי הנשיפה. זהו כבוד גדול לנגן ולזכות בתארים שכאלו, ואיני לוקח זאת כמובן מאליי.

כמובן שכל ההישגים האלו לא היו מתממשים בלי הצוות המלווה וללא הכפר הירוק. על כך אני אומר תודה. **עומרי קאופמן, י' 7/**

מאז שהייתי ילד קטן אהבתי מאוד סוגי מוזיקה שונים מהעולם וכיוון שאבי ברזילאי ואמי איט' לקייה, נפגשתי עם הרבה מאוד גוונים מוזיקליים כבר מגיל צעיר.

בכיתה ו' התחלתי לנגן בחליל צד ומאז אני לא יכול להפסיק. חמש שנים עברו מאז, וכיום אני חלק מהמגמה למוזיקה קלאסית בבית הספר הכפר הירוק, תלמיד של המורות רוי איצקוביץ' ואיילת ליפשיץ.

אם הייתם אומרים לאותו ילד מכיתה ו' שהוא יהיה חלק ממסגרת כל כך נעימה, בטוחה ותומכת כמו המגמה הזו, הוא לא היה מאמין. אני חלק מהתזמורת הבית ספרית (אפילו ניגנתי איתה פעם כסולן), מהרכבים קאמרטיים ותלמיד בשיעורי תיאוריה ותולדות המוזיקה. כיום המוזיקה היא חלק בלתי נפרד מהחיים שלי, והיא הסיבה לכך שאני ממשיך להתרגש מהחיים. במסגרת המגמה טסתי כבר פעמיים לגרמניה, ושתי הנ-

צלילים של שלום

בחודש אפריל פסנתרני המגמה התארחו בבית מלון בעכו ליומיים של מפגשים ופעילויות עם הפסנתרן הידוע איתמר גולן, המתגורר כיום בפריז.

ניתן לשמוע את הקונצרט האחרון של התזמורת בפייסבוק של המסלול והמגמה למוזיקה קלאסית בכפר.

רב תרבותיות בעכו

תלמידי כיתת מוזיקה י' חזרו ממופע רב תרבותי בעכו שמחים ובעננים. המופע נערך בבית הספר אורט עכו והשתתפו בו: אורט עכו, בית הספר חילמי מעכו, שבו לומדים בעיקר מוסלמים, בית הספר האיטלקי מחיפה, בית ספר ערבי נוצרי, הרכב עולם משיר הנגב ותלמידי כיתה י' ממגמת המוזיקה מהכפר הירוק.

הייתה הופעה טובה ומגוונת ולאחריה טיילנו בנמל עכו ונסנינו מחומום ומשיט בסירה.

אמיר בן אלון, י'

שיתוף פעולה מעניין שנוצר בין המגמה למוזיקה קלאסית בכפר הירוק לבין קונסרבטוריון עכו. לאחרונה נסעה התזמורת ליומיים של קונצ'רטים באודיטוריום של הקונסרבטוריון, למפגשים עם תלמידי הקונסרבטוריון מהמגזר היהודי והערבי ולסיוור חווייתי בעיר העתיקה של עכו.

כנרי המגמה נסעו לעכו כדי להשתתף בכיתות אמן של הכנר הבינלאומי הנודע יוליאן ראלחין, שהופיע באותו ערב כסולן עם התזמורת הפילהרמונית הישראלית.

החיים החדשים שלי

סטיסי טולסטוי הגיעה לנעל"ה בעקבות בנות דורתה, והשנה גם הוריה עושים עלייה

הקשר של המשפחה שלי לנעל"ה התחיל כבר בשנת 1997, כשבת הרורה שלי, אנה, הצטרפה לתוכנית. בזמן הזה אני עדיין לא נולדתי וההורים שלי אפילו לא התחתנו. אחרי כמה שנים בת דודה נוספת שלי, מריה, התחילה את הדרך שלה בנעל"ה.

ב-2003 עלו לארץ סבתא שלי, דוד ודודה. הוריי ואני נשארו ברוסיה. בזמן אף אחר לא חשב שמישהו נוסף מהמשפחה יצטרף לאיזושהי תוכנית הקשורה לישראל.

עברו שנים ואני גדלתי. הייתי תלמידה טובה ברוסיה והגיע זמן לחשוב על העתיד שלי. כשהייתי בכיתה ח' ההורים שלי סיפרו על נעל"ה. הבנתי שזאת הזדמנות טובה לקבל חינוך טוב, חברים חדשים ולנסות משהו חדש. כדי להתקבל נבחנתי בבחינות מעבר, והתוצאות היו גבוהות. הזמינו אותי למבחן נוסף שבו אמרו שאם אני אעבור אותו תינתן לי הזדמנות ללמוד בבית ספר מקסים ובתוכנית מיוחדת.

עברתי את המבחן. עכשיו אני לומדת בכפר הירוק, בתוכנית קדם-רפואה. זו השנה השנייה שלי פה. אתם בטח שואלים האם היה לי קשה? וראי שכן. הרי הכל היה חדש, הכל היה מוזר. אבל היו לי יתרונות: משפחה בארץ ושתי בנות דורות שכבר סיימו את תוכנית נעל"ה והקימו משפחות משלהן. אנה ומריה סיפרו לי הרבה דברים חשובים. אבל אחרי 18 שנה התנאים בנעל"ה השתנו, ולטובה.

אני אוהבת ללמוד ולהיות בישראל ובכפר הירוק, אני כבר מרגישה פה כמו בבית. הילדים, המורים והמדריכים תמיד נחמדים ומוכנים לעזור. אני מרגישה שגדלתי פה כמו בוגרת.

בשנה הזאת ההורים שלי עושים עלייה. זה עוד שלב בחיים שלי, ואני שמחה שבעוד כמה חודשים נהיה שוב יחד ונתחיל לבנות את החיים החדשים שלנו פה.

אחרי נעל"ה אני רוצה להתגייס לצבא ולהמשיך ללימודים באוניברסיטה. לדעתי, יש פה עתיד טוב עם הרבה הזדמנויות.

האם אני הייתי יכולה לעשות את כל אלה ולהיות בן אדם כמו שאני עכשיו ללא תוכנית נעל"ה? האמת שלא. נעל"ה זו לא רק תוכנית – נעל"ה זה החיים החדשים שלי.

סטיסי טולסטוי, 10'

"אין מפעל נעלה יותר מנעל"ה"

אמר בעבר ראש הממשלה יצחק רבין • רכות נעל"ה עדינה ברגר מספרת על מסע ההסברה שערכה ברוסיה ועל יום שהוקדש לחגיגות 25 שנה לפרויקט בכנסת ישראל

במסגרת התוכנית.

ביום שלישי 28 בפברואר ציינה הכנסת 25 שנה לפרויקט נעל"ה. ביום זה הוקדשו לכך הדיונים בוועדת החינוך, בוועדת העלייה והקליטה ובמליאת הכנסת. כמו כן נערך טקס מכובד באודיטוריום הכנסת, בהנחייתו של לא אחר מאשר איגור (כבוד!), שהוא בוגר המחזור הראשון של נעל"ה. בתזמורת שליוותה את האירוע לכל אורכו על הבמה הייתה נגנית הקלרינט שלנו, קסניה קארה מכיתה ט' 10' נעל"ה.

את היום יזמו בכנסת הח"כים אלעזר שטרן ויעקב מרגי ונכחו בו חברי כנסת שונים, יו"ר הכנסת יואל (יולי) אדלשטיין, כל חברי מינהלת נעל"ה ובראשם ראש המינהלת, ד"ר ישעיהו יחיאל, מנהלי כפרי נועה, מנהלי בתי ספר, רכזי נעל"ה במסודות השונים, אנשי צוותים, חניכים בהווה, בוגרי נעל"ה, הורים שעלו אחרי ילדיהם ואפילו נציגים של משפחות מארחות.

היה מרגש לשמוע את סיפורי הבוגרים, שהגיעו לעמדות מפתח בשירות הציבורי או לדרגות בכירות בצבא, או את החניכים שהגיעו רק לפני מספר חודשים ובמעט העברית שרכשו הסבירו שהם מרגישים כי כאן זה הבית שלהם.

לאחר שבוע עמוס אין גאה יותר ממני להיות חלק ממשפחת נעל"ה, או כדברי רה"מ לשעבר יצחק רבין ז"ל – "אין מפעל נעלה יותר מנעל"ה!"

אישיות וקבוצתיות עם פסיכולוגים. תלמידים המעוניינים ללמוד במסלולים ייחודיים, כמו קדם-רפואה של נעל"ה בכפר הירוק, עוברים מבחנים ספציפיים נוספים.

בכמה שעות שנותרו לנו עד העלייה למטוס בדרך חזרה ארצה לקח אותי איגור לסקי. ואני – אמנם מורה לחינוך גופני, אך מעולם לא עשיתי סקי – הפגנתי כמה וכמה נפילות מרשימות ומצחיקות שאותן הצליח איגור להנציח במצלמתו. לסיום אני רוצה להמליץ למי שיש לו HOT VOD לחפש את התוכנית "מהגרים" (תוכנית מערוצים – ערוץ 8). תחילתו של הפרק השני מתייחסת לתוכנית נעל"ה, ורואים מקרוב את תהליך ההסברה של נעל"ה ואת המורכבות של ההחלטה של בני נוער או הוריהם להגיע לישראל

25 שנה לנעל"ה

משתתפי הפרויקט לדורותיהם חגגו את האירוע במפגש מרגש

אחרי הברכות התחיל החלק האמנותי: כמה תלמידים מכיתה י"א נעל"ה רקדו ריקוד מקסי, כשכמה מחבריהם לפרויקט מלווים אותם בכינור ובפסנתר. נהנינו להקשיב גם לשתי אחיות תאומות מכיתה י"א נעל"ה, אלינה ואלונה, שהקריאו טקסט מקסים שכתבו. הן עשו השוואה בין תלמידי נעל"ה היום לבוגרי נעל"ה שכבר יש להם משפחות וחיים בישראל. בסוף עלתה לבמה חבורת הזמר של נעל"ה מכל השכבות, ששרה שירים ישראליים יפים מאוד, בעזרתה של גלי, וסיימו עם המנון הכפר. ביציאה חילקו לנו ספרים, המספרים על חיי הכפר וחיי נעל"ה. כך הגיע סופו של הערב המקסים הזה.

מאוד התלהבתי מהפגישה, והייתי רוצה לשחזר אותה שוב בפעם הבאה. אני מקווה שלא אצטרך לחכות 25 שנה...!

ז'ניה קורצ'יר, ט' 10' נעל"ה

ב-19 בינואר שעבר התאספנו לחגוג 25 שנה לפרויקט נעל"ה. הגיעו בוגרים משנים קודמות, חלקם עם מדי צבא, וגם אנחנו, תלמידי נעל"ה שלומדים עכשיו בכפר, בכיתות ט"ו-י"ב.

אז מה היה במפגש? נפגשנו ליד האודיטוריום הגדול ונהנינו מכיבוד מגוון – שתייה קרה ונשנושים, תה ועוגיות. אחר כך התקדמנו לאולם והתיישבנו במקומות. מנהל הכפר סיסקו עלה על הבמה ובירך אותנו. אחריו עלה ראש מינהלת נעל"ה, ישעיהו יחיאל, שאמר כי הוא שמח שהכפר משתתף בתוכנית נעל"ה ומקבל ילדים ממדינות חבר העמים. הוא הודה לכפר על פעילותו למען העולים. אחר כך הזמין לבמה את מנהל הפנימייה שלנו, איגור – כי גם הוא בוגר נעל"ה. זה היה רגע ספונטני ולא מתוכנן. כולנו מחאנו לאיגור כפיים.

בהתרגשות רבה אני רוצה לשתף אתכם במה שקורה בנעל"ה לאחרונה.

בכל שנה החל בחודש נובמבר מתחילים להתקיים ברחבי ברית-המועצות לשעבר סמינרים של הסברה על תוכנית נעל"ה. צוות נעל"ה הכפר הירוק זכה השנה להשתתף בהסברה בשלושה סמינרים.

בנובמבר נסע ג'ניה, מרדכי נעל"ה י"א, להסברת רה במינסק; באמצע פברואר נסע מיכאל, מרדכי נעל"ה ט', לנובוסיבירסק בטמפרטורות של פחות מ-20 מעלות מתחת לאפס; ולאחרונה זכיתי אני – יחד עם איגור, מנהל הפנימייה – לנסוע לסמינר הסברה בעיר סמרה, כשעה וחצי טיסה ממוסקבה. ראשית, אני חייבת כאן להודות לג'ניה ולמיכאל על הייצוג המכובד של נעל"ה והכפר הירוק בסמינרים שבהם הם השתתפו, ולהודות באופן אישי לאיגור, שהיה עבורי בנסיעה הזו פה, אוזניים ובן לוויה מדהים.

רק שם הבנתי לעומק את הקושי שבו נתקלים תלמידי נעל"ה בהגיעם לארץ חדשה, המדברת בשפה שונה, שלא לדבר על התרבות השונה והאחרת (גם אני הייתי פעם עולה חדשה ממקסיקו, לפני 40 שנה, אבל מי זוכה...). ללא איגור – הייתי פשוט אבודה!

הכתב הרוסי (הקירילי) מאוד מבלבל, ומי שלא מכיר את כל האלף-בית הקירילי (כמוני) אינו יכול אפילו לקרוא מילה בודדת.

הסמינר נערך בשיתוף הסוכנות היהודית ומינהלת נעל"ה במשך שלושה ימים (שישי עד ראשון) ב-PARK HOTEL DUBRAVA, שהוא אתר תיירותי הכולל חדרי מלון ובאגף נפרד חדר אוכל וחדרי ישיבות. כמו כן מציע המקום ציוד לסקי, שמתקיים באתר סקי לכל המשפחה הצמוד למתחם (על החוויות שם בהמשך).

הגיעו לסמינר כ-20 ילדים המלווים כל אחד בהורה אחד לפחות. כולם שמעו על נעל"ה, אך עד מהרה הבנו שכך מסתכם הידע שלהם. הם לא ידעו כלום על התוכנית.

במשך שלושה ימים השתנו הבעות פניהם מהלם טוטאלי להבנה, להפנמה, ומשם התחילו לזרום התהיות, השאלות, לפעמים גם הספקות, החששות, הפחדים – בעיקר של ההורים שמבינים שמדובר בעובדה שהבן או הבת הצעירים שלהם (חלקם עוד לא בני 14) יעזבו את הבית וייסעו למדינה אחרת, שמדברת שפה אחרת, כותבת בכתב משונה מימין לשמאל, שלא לדבר על התרבות, מזג האוויר, האוכל...!

המשתתפים שמעו הסברים על מערכת החינוך בישראל, מבחני הבגרות, תעודת הבגרות, כפרי הנוער, הפנימייה, על נעל"ה בכלל ועל נעל"ה הכפר הירוק בפרט.

איגור ואני העברנו לקבוצת הילדים סימולציות של קונפליקטים שמתעוררים בחיים בקבוצה, ובאותם רגעים כל כך רציתי להבין רוסית! היה נראה שהם משתפים פעולה ואומרים דברים חשויים ומעניינים. החלטתי שבקישק הקרוב אני לומדת רוסית, ויהי מה (ויקטוריה, תתכונני!)

משתתפים בסמינרים של ההסברה המחליטים שהם מעוניינים בכיקור בישראל מוזמנים (ממש בימים אלה) למיונים המתקיימים בערים שונות וכוללים מבחנים פסיכוכיניים, ראיונות, פגישות

יום האהבה בפנימייה

חנוכייה זה רציני?

מדוע חשובים סמלי החג לא פחות מהחג עצמו? אנסטסיה גריגוריבה מסבירה

חג קסום, נסים וילדות הוא חג החנוכה. בכפר הירוק יש מסורת מיוחדת: כל שנה כיתות שגרות בפנימייה מכינות חנוכייה, וכל שנה החנוכייה צריכה להיות מיוחדת. אבל האם זה באמת רציני, להכין אותה? לדעתך, חנוכה בלתי אפשרי בלי חנוכייה.

מישהו יכול לטעון: "חנוכה אפשרי גם בלי חנוכייה". אנשים רבים אומרים שחוסר חנוכייה לא משפיע על הרגשות שלנו בחג הזה. טענה זו מגוחכת. חנוכה בלי חנוכייה זה כמו חג המולד בלי עץ אשוח. ברור שאנחנו יכולים לשבת בבית ולחגוג את חג המולד בחדר אפור, אבל זה לא רק ישפיע על הרגשות שלנו, זה יכול אפילו "להרוג" אותם. אני גם סבורה שמגיעה לחנוכייה עבודה קשה, גם אם כדי להראות אותה רק פעם אחת.

יהיו שיטענו, כי אנחנו מכינים את החנוכייה המון זמן, כדי להראות אותה פעם אחת וזה לא שווה.

אולם, אם נחשוב ככה אז מה בכלל שווה בחיים שלנו? למה אנחנו ממשלים לחנוכה אוכל מיטב? אני חנו אוכלים אותו ברגע, ואחריו לא נשאר ממנו כלום. למה אנחנו צופים בסרט? הרי בעוד שעה הם יסיימו, ושוב נחפש מה לראות... את הרשימה הזאת אפשר להמשיך בלי סוף. לא כל דבר אנחנו עושים למען מטרה מסוימת. יש דברים שעושים לנו כיף, אז למה לא לקיים אותם?

יהיו שיגידו: "אבל יש לנו מבחן גים, עבודות שונות, אפשר להכין חנוכייה בזמן אחר". בניגוד לטענה הזו אני יכולה לומר שאין לנו זמן אחר להכין את החנוכייה. אנחנו בונים אותה כדי ליהנות ממנה בחנוכה ולא בפסח, בפורים או בכל חג אחר. כן, יש מבחנים במהלך העבודה שלנו, אבל אחר כך יהיה לנו חופש. אז למה לא לעבוד קצת עכשיו כדי לנוח אחר כך?

לדעתך, חג החנוכה לא יכול להיחגג בלי חנוכייה. החנוכייה נותנת לנו הזדמנות להרגיש את החג ולתת לו כבוד. וגם: ליצור משהו בעצמנו כקבוצה - זאת הדרך הכי טובה להשיג את זה.

אנסטסיה גריגוריבה, 10/נעל

חורף ראשון בארץ

שום דבר בישראל לא דומה למה שהם הכירו ברוסיה, אבל זה לא הפריע לתלמידי ט'10 ליהנות מנוביגוד לצד חנוכה

חג הסיגד בפנימייה

אבל הייתה לנו חוויה נפלאה וחדשה ביחד. **אניה מקרנקו**

נוביגוד בכפר

נוביגוד בכפר הירוק זה לא כמו בבית. בישראל אין אווירה של נוביגוד כמו בבית. זה היה קשה, כי המשפחה שלנו לא פה. אבל אנחנו עשינו את החג שמח: הכנו סלטים וקישטנו את המועדון, צפינו בפוליטיקאים מרוסיה בטלוויזיה ואפילו רקדנו. בחג נשארו בכפר רק 12 ילדים (מתוך 25), חלק היו בחוץ לארץ וחלק היו אצל משפחה מארחת, אבל היה כיף!

לרה וולימבובסקיה

נוביגוד באוקראינה

בנוביגוד באוקראינה יושבים כל בני המשפחה ביחד, רואים סרטים ואוכלים אוכל טעים שיש רק בחג הזה. אחרי חצות כולם הולכים לעץ האשוח ונותנים מתנות אחד לשני. זה חג מאוד שמח, בכל העיר יש אורות צבעוניים, וזה יפה. אנחנו אוהבות את החג הזה.

ולדה פלצקובסקיה ובת סמודד

כיה משלה. אנחנו בנינו חנוכייה מיוחדת בצורת חללית, והיו שם חייזרים ירוקים שרקדו. החנוכייה לא הייתה גדולה, אבל יצירתית וצבעונית. **דורה ירושנקו**

חוגים נובי-חנוכה יחד

לפני היציאה לחופשת החנוכה, נפגשנו - תלמידי כיתה ט'10/נעל"ה, עם כיתה ט'5/לפעילות על חגי חודש דצמבר - חנוכה ונוביגוד. האורחים שלנו מט'10/סיפרו לנו על חנוכה, ואנחנו סיפרנו להם על נוביגוד. אחר כך עשינו חידון על נוביגוד, שרנו ביחד שירי נוביגוד ושירי חנוכה וזרקנו "כדורי שלג" מנייר אחד על השני.

דניאל בוגטירביץ' ומארק צ'רנוקלינוב

חנוכה ראשון בישראל

חנוכה זה חג קדוש ליהודים. לחג הזה יש היסטוריה מעניינת. השנה היה חג החנוכה הראשון שלנו בישראל. זה היה מיוחד בשבילנו. בנינו חנוכייה גדולה, כל הקבוצה ביחד, הדלקנו נרות, בישראל ואכלנו סופגניות. היינו רחוקים מהבית,

החורף בישראל הוא לא כמו החורף באוקראינה. אין פה שלג ולא קר. גם אין בישראל נוביגוד ואווירת נוביגוד. אבל יש הרבה גשם, עננים, ברקים ורעמים. אנחנו לא רגילות לחורף בישראל, לכן אנחנו מתגעגעים עות לחורף באוקראינה.

סשה גבצובה וקטיה רזניק

נוביגוד כמו ברוסיה

נוביגוד ברוסיה הוא חג מאוד חשוב. בכל שנה אני והמשפחה שלי חוגגים את החג הזה ברוסיה. אבל עכשיו אנחנו בישראל, והמשפחה שלנו רחוקה, לכן חגגנו את החג עם קרובי משפחה שגרים בארץ. שמרנו על המסורת של החג: קישטנו עץ יולקה (אשוח), הכנו סלט אוליבייה וצפינו בתוכניות רוסיט בטלוויזיה.

קטיה גולובינסקיה ודניאלה מקרובה

יצירה של חנוכיות

בחופש חנוכה הייתה בפנימייה תערוכה של חנוכיות יפות ויצירתיות. כל קבוצה הכינה חנוכייה

נעל"ה ל"יד ושם"

תלמידי י"א נעל"ה נסעו ל"יד ושם", אחרי סדנה שהתקיימה בכפר הירוק. במקום ליווה אותם מדרך בשפה הרוסית, שהתמקד בסיפורי שואה בקהילות רוסייה, ליטא ואוקראינה.

"האם גם לי יש מקום?"

שבוע האמנויות על שלל תוצריו וביטויו הביא את גל מאור להבין שכל אחד הוא יוצר, בדרך

האחרונה קם ניצוץ של תקווה. כבר ביום הראשון של השבוע היה אפשר להרגיש שינוי באווירה. אם זה בפוסטרים של מורה למתמטיקה בבית הספר, שהוא גם אמן, שנתלו בכל רחבי הכפר, או אם במוזיקה שנשמעה מבעד לדלתות האודיטוריום. באותו היום הופיעה בפני השכבה שלי אחינועם ניני, יחד עם הפרטנר המוזיקלי שלה, גיל דור. במאמר מוסגר אגיה, כי מעבר להיכרות בסיסית ביותר של שמה וכמה מלהיטיה לא הכרתי את אחינועם כלל. אך במהלך ההופעה, שבה תיארה את סיפור חייה וכיצד הגיעה לאן שהגיעה, למדתי רבות. לא רק על אודותיה ועל המסע המוזיקלי והאישי שעברה, אלא גם נזכרתי ביכולת של המוזיקה לשנות את האווירה ואת מצב הרוח, להעביר מסרים שלעיתים לא ניתן להעביר במילים.

בהמשך השבוע פגשנו את רננה רו, רקדנית, כוריאוגרפית, שחקנית וזמרת, שהציגה בפנינו את הפרויקט שיזמה "Youmake Remake". הרעיון מאחורי הפרויקט הוא להציג פרשנויות שונות ויצירי תיות לקטעי יוטיוב וכך ליצור מפגש בין עולם המדיה הדיגיטלית ועולם הבמה. לאחר מכן עברנו סדנאות משחק בקבוצות קטנות בכיתות, שהולידו תוצרים שהאירו את המשך היום באור חיובי ביותר.

שמענו גם הרצאות של אנשים ואמנים מעניינים, צפינו ואף השתתפנו במופע של תמרה קלינגון, ממייסדי "אנסמבל ציפורלה" (קבוצת תיאטרון המע" לה מופעים הומוריסטיים), הקשבנו למופע מחווה לנתן זך ולמופע "ספוקן וורד", שנערך בקרקס.

ובין פעילות לפעילות, הרצאה למופע, גבר הניצוץ הזה שנתן אותותיו בתחילת השבוע. ועם מופע הסיום, שהתקיים באמפייתאטרון של בית הספר (שבו הופיע גם הרכב המורים הבית-ספרי), הבנתי משהו חשוב.

הבנתי שאמנות היא דבר דינמי. היא מגיעה בהמון צורות וצבעים וצלילים ודרכים. ומה שהכי חשוב הוא להוציא אותה החוצה. לתת לניצוץ הזה שבוער בכל אחד ואחת מאיתנו להתבטא בצורה שכל אחד רואה לנכון. בין אם זה בפתרון בעיות במתמטיקה או בכתיבת שירים או בציור על קירות. כי בעצם, לכולם יש מקום. והמזל הוא שאין באמנות משבצות מסודרות שכל אדם צריך להתקבע לפיהן, להיכנס להגדרות מסובכות וקריטריונים מתישים. אמנות באה מהלב (עם כל הקלישאה שבדבר). היא כמו טביעת אצבע של אדם שאין דומה לה בעולם, ולכן לכל אחד יש מקום לפרוק את אשר על ליבו בכל דרך שיבחר.

גל מאור, י"ב/4

מאז שאני זוכרת את עצמי אני אוהבת אמנות. אוהבת את היכולת ליצור יש מאין. את האש הזו, שבוערת כשאתה מוציא לפועל רעיון שמתגלגל לך במוח בצורה שרק אתה מבין. אוהבת את התשוקה והלהט, הרגשות שמתפוצצים על דף נייר או מרעידים את האוויר.

תמיד נמשכתי לעולם הזה. לא רק לצורה הפאסיבית שבה אתה מתבונן באמנות או מאזין לה, אלא ליכולת להעביר את התחושות שלך בדרך שרק אתה רואה אותן. לפתוח איזה צוהר קטן לנפש שלך ולא פשר לאחר להביט מבעדו. ואז את היכולת של אותו אחר לקחת את היצירה שלך ולהפוך אותה למשהו משלו.

מוזיקה במיוחד הייתה עבורי שפה לדברים שלא תמיד יכולתי לבטא ככה סתם. התחלתי לנגן בפסנתר כשהייתי בגן, ופתאום נפתח בפני עולם חדש לגמרי. בהמשך עזבתי את הפסנתר לטובת הגיטרה, שבה לחלוטין התאהבתי (עד היום).

קשה לתאר את ההרגשה הזו. כשאתה שומע שיר ונוצר קשר שכמעט אפשר לחזות בו באווירה. כמו חוט של חשמל שגורם לצמרמורת כשנוגעים בו. וזו הייתה ההתחלה עבורי. הרצון העז לנגן ולשיר כמו האמנים המקצועיים שנהגתי להאזין להם. אלה שיכולתי להשמיע את שיריהם שוב ושוב ושוב ולא לרצות להפסיק לעולם.

הכל היה טוב ויפה, עד שהבנתי שכדי להגיע לשם צריך להתמיה. והרבה. לשבת כל יום ולהתאמן, לחזור על אותה שורה או אותו אקורד אלף פעם, ואני מודה שזה מייאש לפעמים. גם בתור ילדה קטנה וגם היום. ולפעמים זה אפילו עושה חשק להרים ידיים. כי "אני בחיים לא אהיה טובה כמוהו", או "אני בחיים לא אגיע לסולם שלה". וזה הכי קל. לקום בוקר אחד ולשבור את הכלים. להחליט שיותר לא יכולים. כי תמיד יהיו אנשים טובים יותר בכל תחום ובכל מקום. ובמקום שבו מצבור גדול של אנשים מאוד מוכשרים זה קשה אפילו יותר. אז אני מודה שזה תקף גם אותי. גם אני נפלת בתחושה הזו ש"כולם יותר טובים ממני ולמה אני בכלל ממשכה לעשות את מה שאני עושה". ובמשך הרבה זמן הסתובבתי עם התחושה הזו. לא דווקא מתוך חוסר ביטחון, אלא יותר מתוך השאלה – "האם גם לי יש מקום?".

לראות את הניצוץ

ואז הגיע שבוע האמנויות. ומתוך התחושה המעורערת שאפפה אותי בתקופה

העולם בעיניהם

תלמידי מגמות האמנות הציגו תוצרים בשבוע האמנויות

שיתוף פעולה בין הרכבי המוזיקה/קולנוע/תיאטרון התבטא במופע העוסק ביוצרים ישראלים, לים, ולווה בקליפים של תלמידי מגמת הקולנוע בכיכובם של תלמידי מגמת התיאטרון. האמנות, כדרך ביטוי של האמן, מתארת את מערכת היחסים שלו עם החברה, מבנה את הזיכרון הפרטי והקולקטיבי ויוצרת דיאלוג בין המציאות לייצוג ובין האמן לצופה. שבוע האמנות הוא הצצה אל שפות שונות של אמנות ומאפשר לתלמידים להבין את ייחודה של כל דרך ביטוי ותרומתה לתרבות, מתוך התנסות או חוויה.

בין מטרות האירוע:

- להפגיש את התלמידים עם אמנויות שונות - קולנוע, ספרות, אמנות, מוזיקה ותיאטרון - דרך נושא מרכזי.
- לאפשר נראות וחשיפה לנעשה במגמות האמנות בבית הספר, תוך מתן ביטוי לתלמידי המגמות.
- לפתח את יכולותיו של התלמיד לעסוק בזהותו דרך אמנויות שונות.
- לחזק את השייכות של קהילת בית הספר, תלמידים ומורים (פעילות רב-ממדית).

שמחים לשתף אתכם בשבוע האמנויות המרתק והמושקע, בו נטלו חלק כל המגמות האמנותיות בבית ספרנו. באירוע, שהתקיים בשבוע הראשון של חודש מארס, כל מגמה חשפה את חוויית הלמידה בה בפני התלמידים והקהל שהגיע.

תלמידי התיאטרון העבירו שיעור מעשי בתיאטרון והציגו קטעים שכתבו ושחבריהם משחקים בהם. במסגרת אמנויות הבמה השחקנית-רקדנית רננה רוז ולהקתה הופיעו והפעילו את תלמידי השכבות השונות.

תלמידי מגמת המוזיקה, רוק וג'אז הופיעו בפני התלמידים בשירי זוהר ארגוב.

מגמת המוזיקה הקלאסית ותזמורת הכפר, בני צוחו ובהנחייתו של מר יוסיפובוב, הגישו קונצרט אינטראקטיבי עם מוזיקה קלאסית ישראלית.

תלמידי מגמת האמנות הציגו תערוכה של עיצוב פסוקים מהתנ"ך ממקום אישי על גבי חולצות. תלמידי מגמת הקולנוע הציגו פריימים של זהות. דרך צפייה בסרט העוסק בנושא זהות ניהלו התלמידים דיון על האופן בו אמנות הקולנוע עוזרת להם ולנו להתבונן בזהות שלנו.

בעזרת השם

כיתה ז' זכתה בתחרות השכבתית "שיר השירים", שנועדה לחבר את התלמידים למקצוע התנ"ך באופן יצירתי • תלמידי ז' 5/ מספרים על תהליך הבחירה של השיר לתחרות

קבוצת הריקוד מארגנת את הריקוד המורכב מכ-10 ילדים - בנים ובנות, עם וללא רקע בריקוד. בריקוד מנסים לשלב בין היכולות של הילדים השונים והרמות השונות שלהם לבין המילים של השיר ומשמעותן. הריקוד ישולב וייתמך בשירה ובתפאורה. למשל, כאשר יצוינו המילים "ההר למשה", ייכנס לבמה ילד המחזיק שלט בצורת הר, והרקדנים יצביעו על ההר שבידיו. לדעתנו, הריקוד יצא מרשים ומקושר מאוד למילים.

קבוצת התפאורה החליטה להכין שלטים של כל השמות של אלוהים המוזכרים בשיר ותפאורות נוספות הממחישות אותו. כמו כן, היא בחרה לשים דגש על הייצוג המוחשי של השיר, כדי שהקהל יוכל להבין את השיר ו"לראות" את המתרחש בו. לדוגמה, כשהזכר מרים יזכירו בשירתם את השם של אלוהים "אל עליון" ייכנס ילד מקבוצת התפאורה כאשר הוא מחזיק שלט שעליו רשום "אל עליון". לדעתנו, התפאורה יצאה יצירתית מאוד, יפה ומושקעת.

כאשר שלוש הקבוצות יסיימו את עבודתן ויהיו להן תוצרים, נחבר את הכל יחד להופעה אחת. ההופעה תהיה תוצר כיתתי שלנו, שבו השקענו מרץ רב. במשך ימים שלמים, בכל רגע פנוי שהיה לנו, במקום לעסוק בעיסוקינו השונים עבדנו ושקדנו על השיר.

אנו חושבים שתחרות זו היא דרך נפלאה לגבש את הכיתות בגלל מספר סיבות, שאחת מהן היא השוואת הרעיונות לשירים. זו גם הזדמנות טובה לכך שתלמידי כיתות ז' יבינו שתנ"ך יכול להיות כיף ומהנה. בעינינו, בוחרים לעשות תחרות זו דווקא בכיתה ז' כדי שכל כיתה תתגבש מתחילת הדרך ושגם נתגבש כשכבה.

תחרות זו היא דרך להוציא את היצירתיות שבילדים, תוך כדי לימוד קבוצתי ואישי. היא מלמדת הרבה יותר מרק תנ"ך, היא מלמדת עבודת צוות, הקשבה, סבלנות, ועוד דברים רבים.

הרעיון לתחרות זו מוצלח מאוד. נהנינו מאוד בתהליך העבודה, אהבנו לדון, להתלהב מהשיר, וליצור - בין שבשירה, בתפאורה, או בריקוד.

נועה שגב, יובל כרמל וגדעון בנדל, ז' 5/

תנ"ך

תחרות "שיר השירים" בשכבה ז' התקיימה זו השנה השנייה בתאריך בתחילת מארס, וזכתה בה כיתה ז' 2. הנה מעט פרטים על מה שהתרחש מאחורי הקלעים של התחרות.

כל כיתה התבקשה לבחור שיר תנ"כי ולהופיע אותו בפני השכבה בעזרת היצג חזותי וקולי, שעליו תחליט בחודש ינואר תלמידי כיתתנו, ז' 5, בחרו באמ"ממוחשב את השיר "זה לא השם", שלקוח מהתוכנית באים". הכיתה אוהבת לצפות בתוכנית, וכאשר ההצעה לשיר זה כולנו התלהבנו ורצינו את השיר מבין הרעיונות שהוצעו. בחרנו בו מכיוון שלדעתנו זהו שיר מצחיק, וכאשר הוא מלווה בהופעה ובביצוע טוב הסיכויים שיצביעו לנו ושנצח יהיו גבוהים יותר. כמו כן, רצינו להשקיע בשיר שלנו ולבחור בשיר מקורי אשר ילהיב את שאר השכבה, כפי שהלהיב אותנו.

"זה לא השם" מדבר על השמות השונים שניתנו לאלוהים ועל כך ש"השם" הוא אינו שם של אלוהים. השיר נכתב מנקודת ראותו של אלוהים על בני האדם, שמכנים אותו בכינויים רבים.

לאחר ההצבעה והבחירה חילקנו באמצעות סקר ממוחשב גם את התפקידים בינינו. בסקר דירגנו את רצוננו בכל תפקיד ובהרנו נושא עיקרי. למשל, התפקיד - שירה, והנושא שבו - ביטבוקס.

לאחר מכן, בכיתה, קבענו את החלוקה הסופית לקבוצות ביחד עם המחנך שלנו, אסף גולדפרב. התחלקנו לשלוש קבוצות, כאשר לכל קבוצה ניתן תפקיד:

קבוצת התפאורה: אחראית לתפאורה וללבוש. קבוצת הריקוד: עובדת על הריקוד בהופעה ומתאימה תנועות למילים.

קבוצת השירה: עובדת על השיר ומבצעת אותו במהלך ההופעה שלנו.

במה אתם הייתם רוצים להיות? שלוש הקבוצות עובדות ומלטשות

את תפקידן בזמנן הפנוי, כדי להתאמן על הביצוע והתפקידים, כדי שכולנו נוכל להפיק את הביצוע הטוב ביותר.

חוויה בימתית וגם חברתית

חברי הקבוצות אירגנו את משימותיהן מיד לאחר החלוקה: קבוצת השירה שרה את השיר אֶקפלה - סגנון ווקאלי שבו אנשים שרים ללא כלי נגינה מלווים ועושים קולות שונים המדמים כלי נגינה. הקבוצה בחרה קולות שונים לאנשים שונים, למשל ביטבוקס או שירה רגילה, לפי הירע של אותו אדם במוזיקה והיכולות הקוליות שלו. הם הוסיפו קולות שונים כדי ליצור לשיר קצב, על אף שאין כלי נגינה, וכדי שהשירה תישמע כמו שיר אמיתי שהוקלט באולפן הקלטות, למרות שמבצעים אותו בשירה על הבמה בלי פלייבק. לדעתנו, השירה יצאה מדהימה!

היה נפלא בחנוכה - חג האור

מתחפשים בכיף

חג הפורים תשע"ז
בכפר הירוק היה מיוחד
במינו, מתחרות תחפושות
מקוריות ויצירתיות, ועד לערב
סרטים ודיסקו מטריף.
דרך החוויות שעברו עלינו בליל פורים,
הכרתי תלמידים רבים משכבות שונות.
אני חייבת להודות שנהייתי מכל רגע
ורגע, תודות לניהול המוצלח של הערב,
שללא ספק עלה על המצופה. אני
מצפה בכיליון עיניים לשנה הבאה.
טבע גרינברג, ט'/1

שומרים על הטבע 1

צעדת הנרקיסים המסורתית נערכה השנה בצל התוכנית לבניית 12,000 יחידות דיור על כמחצית משטח הכפר • אלפי הצועדים התעדכנו בתוכניות השימור שלנו

להם גם את השטחים שאליהם העתקנו נרקיסים (כמובן, באישור) לשטח שלא עומד להיהרס. הצועדים התלהבו מעבודתנו ואמרו שהיא חשובה וחיונית.

והיו תחנות נוספות. לרוגמה, תחנת צבים ותחנה אשר עסקה בשדה הנרקיסים. כמו כן מכרו היומים הצעירים אוכל ושתייה לצועדים.

נהנינו ולמדנו הרבה בצעדת הנרקיסים. אנחנו מקווים שהצעדה תמשיך להתקיים כל שנה.

דנה ולינה דיטריך-הוזמן, ט' 3/

והצמחים הנמצאים בו. הסברנו ואף הראינו לצועדים את סוגי החיות והדו-חיים הנמצאים בכריכת החורף, ביניהם קרפדות, ראשנים, תריסנים, בוצנים ועוד. לאחר שחשפנו אותם ליופי ולעושר של הכפר, סיפרנו להם על פרויקט הבנייה הע"ת. תידי. בקרוב יבנו 12,000 יחידות דיור על כמחצית משטח הכפר הירוק - 800 דונם. הבנייה הולכת להרוס שטחים טבעיים רבים, דבר שיפגע בסביבת המחיה של בעלי חיים וצמחים נדירים ומיוחדים.

הצועדים היו המומים מהדבר ואף הביעו התנגדות לבנייה. אך לצערנו הרב, נאלצנו לספר להם שלא ניתן לשנות את תוכניות הבנייה ושהן קבועות.

סיפרנו להם גם על הפתרון שמצאנו. אנחנו, תלמידי הכפר, במסגרת שיעורי שטח התחלנו לייצור טבע. הראינו להם איך העברנו טריטוניים, הפ"ריות ועוד חיות אחרות הנמצאות בסכנת הכחדה אל בריכת החורף המלאכותית שהקמנו. הראינו

ביום שבת, ה'21.01.17, התקיימה צעדת הנרקיסים המסורתית בפעם התשיעית, בהשתתפות אלפי אנשים. הצועדים טיילו בכפר הירוק, עברו בתחנות ההסברה שבהן עמדו תלמידים והגיעו לבסוף לשדה הנרקיסים. מספר שבועות לפני הצעדה נכנס המורה לשטח, רוני, לכיתתנו וביקש מתנדבים שידריכו ויעזרו בצעדה. כמובן, שהתנדבנו עם מספר תלמידים אחרים, וכך התחיל שבוע של הכנות ולמידה לקראת הצעדה.

בבוקר הצעדה הגענו לכפר הירוק בשעה 9:00, כשעה לפני תחילת הצעדה. מזג האוויר לא עמד לצידנו וגשם התחיל לרדת. חששנו שהצעדה תבטל, אך למרבה המזל, מזג האוויר השתפר והשמש החלה לזרוח.

התחנה שבה הדרכנו נקראה "תחנת שטח שי" קום נוף". בתחנה זו הסברנו על בריכת החורף ועל השטחים שמסביבה. מטרת הצעדה היא להעלות את המודעות לחשיבותם של שטחי הכפר הירוק ושל המגוון הרחב והמיוחד של בעלי החיים

שומרים על הטבע 2

ט"ו בשבט היה הזדמנות נהדרת לטעת עצי אלון ולשמר את חלקת האלוהים הקטנה של הכפר

זו הייתה חוויה בלתי נשכחת. זה שינוי שאנחנו, התלמידים, עשינו למען הסביבה, ובכך עזרנו בעיקר לשטחי הכפר הירוק.

עונג גדול שבחרו בכיתה שלנו לחוות חוויה מסוג אחר. הפרויקט הזה כהולט עורך ברובנו מודעות לדברים שאנו פחות שמים לב אליהם וצריך להתייחס אליהם בכבוד.

המורים הראו לנו כמה דבר קטן יכול לשנות דבר גדול. בעקבות הפרויקט הזה, אנחנו יותר מודעים לעניין ורוצים להעביר הלאה את המסר הבא: "אם אתה רוצה לחולל שינוי, אפילו אם זה דבר קטן, או תעשה זאת בלי חשש. זה יכול בסופו של דבר בעתיד להשפיע בגדול". כל התלמידים נהנו מאוד ומקווים שהפרויקט הזה יימשך ויתפתח לעוד מקומות וגילויים חשובים.

יעל סבו, ח' 8/

כיצד אפשר לשמור על שטחים ירוקים לצד בנייני מגורים?

בספטמבר, המורה לשטח, רוני שושן, תיאר בפני כיתות ח' 2/ וח' 8/ כיתות מנהיגות אנגלית וסביבה, את פרויקט הבנייה המיועד בשטחי הכפר הירוק, וגם הוסיף את המשמעות של הפרויקט על בעלי החיים, הצמחייה וזיהום האוויר באזור. אנחנו הבנו את המשמעות של הירידה בשטחים הירוקים בכפר לגבינו.

מיד התחלנו בפרויקט של למידה ועשייה, במטרה לשמור על השטח הירוק על ידי יצירה של שטח ירוק שיהיה משמעותי, ושיתחשבו בו בכיוון תוכניות הבנייה. או מה עשינו בעצם? התחלנו בתהליך למידה על עצים בארץ ישראל, החשיבות שלהם, התרומה לשיפור איכות החיים, משבר מגוון המינים, עצים בעיר והיסטוריה של עצים. הידעתם שעצים תורמים להעלאת מצב הרוח? הידעתם שמארק טוויין ובנימין זאב הרצל חשבו

איטליה, אנחנו מגיעים

80 תלמידים, הרבה קילומטרים, קריאת מפה והישגים חבל"ז • נבחרות הניווט שלנו הצליחה להעפיל לאליפות העולם

מחזור 2:

על הפודיום בכל הקטגוריות

באמצע דצמבר נערך המחזור השני של ליגת הניווט של משרד החינוך. הכפר הירוק יצא עם שבע נבחרות ניווט, כ-80 תלמידים ותלמידות והשגנו הישגים מרשימים: בכל הקטגוריות היו לנו נציגים ונציגות על הפודיום, כלומר מקומות 1-3. כשבאחת הקטגוריות, ז'-ח' בנות, זכינו בכל שלושת המקומות הראשונים! צברנו ניקוד רב להמשך התחרויות, כשלפנינו עוד שלוש תחרויות: אחת מהן היא תחרות גמר אזורי והתחרות האחרונה – גמר אליפות ישראל. ברכות לתלמידים ותלמידות, לעודד ורבין המאמן ולרכז החינוך גופני עדי גל.

מחזור 3:

זהב לנבחרת הבנים

במחזור השלישי בניווט זכו תלמידי ותלמידות הכפר הירוק בהישגים יפים, ובנוכחות מרשימה על הפודיום: טל זורע, ח'1 – מדליית זהב; מיה חמצני, ח'1 – מדליית כסף; גל מלכה, ח'2 – מדליית זהב; גאיה אגמון – ח'6 מדליית זהב; חן הולנדר – ח'7 מדליית זהב; דניאל הלר – ח'8 מדליית כסף; רוני זהות – ח'4 מדליית זהב. וכמובן נבחרת י'-י"ב בנים מדליית זהב והזכות לייצג

בהם: שטח ירוק מלא בעצים וכלניות אדומות. רבים מן הנוטים התפעלו מהגוף המרהיב. תחרות הניווט היא תחרות אישית – כלומר כל אחד מנווט לבד. מטרת הנווט הוא להגיע בריצה לתחנה הבאה בעזרת מפה בלבד. על המפה מסומנים היעדים ובעזרת המפה עליך לעבור מיעד ליעד כמה שיותר מהר. התחרות משלבת יכולת ניווט ומהירות. בנוסף לתחרות האישית יש בסוף הניווט גם ניקוד קבור צתי (שמתבסס על הניקוד האישי של כל אחד מהמתחרים).

מתוך 23 נבחרות. כל הכבוד למאמן עודד ורבין ולתלמידים שחר שפר י'9, אלון זורע י'3, יואב וינשל י'9, נועם מנור י'3, מתן צוקר י'5.

עדי גל, רכז החינוך הגופני

הכי מהנה:

ללחוץ על לחצן הסיום

ביום שני, 6 בפברואר, יצאה נבחרת הניווט של הכפר הירוק לתחרות גמר מחזור דרום ביער בן שמן. זהו ללא ספק אחד היערים היפים שניווטתי

את ישראל באליפות העולם! כל הכבוד לכולם.

התחרות הארצית: הבנים שלנו אלופי הארץ

אני שמח לבשר לכם, שנבחרת הניווט בנים (י'-י"ב) זכתה היום במקום הראשון בתחרות הארצית (i.s.f), שקבעה כי נבחרת הכפר הירוק תייצג את ישראל באליפות העולם בניווט בפרט ולרמת שבאיטליה. הנבחרת זכתה במקום ה-12

יומן זכיות

כדורסל, מירוץ שדה וגם שחמט • אנחנו רציניים גם בספורט

תלמידי ט'3 זכו במקום ראשון בטורניר כדורסל

רבינוביץ ט'3, עדן פבריקנט ט'1, מיקי רודנסקי ט'3, איתי זיגלמן ז'3.

שבוע חינוך גופני: בריאות עם כל דבר

שבוע החינוך הגופני לבריאות, פנאי וערכים התקיים בתחילת חודש מרץ וכלל זומבה בהפסקה בהדרכתה של נגה ארז מי"ב/2, טורניר כדורסל, מחניים וכדורגל לשכבה ט' ויום פעיל ובריאות

מרוץ שדה: ז'-ט' במקום השני

בגמר אליפות ישראל בריצות שדה של המינהל לחינוך התיישבותי זכו נבחרות הבנות והבנים של ז'-ט', שתיהן, במקום שני. התחרות היתה רבת משתתפים ואיכותית מאוד. כל הכבוד לדודי גרובר המאמן ולתלמידים והתלמידות שהשתתפו: בנות: שירה הדר ז'3, ליאור הדר ז'9, תומר דגן ח'7, אורי פרנס ח'8, שחר שמחוני ח'3. בנים: אדם קליין ט'8, נועם

אלופת המינהל לחינוך התיישבותי לשנת תשע"ז.

ברכות למאמן רן ששון ולצוות השחקנים: שחר עמיר י"ב/11, רונאל שוורץ י"ב/11, גל שטרנברג י"ב/11, רועי אריאלי י"א/11, גיא עלוש י"א/11, עומר הראל י"א/7, דניאל ברציון י"א/1, שחר לזר י"1/11, ניצן גיל י"1/11, יובל ארוסי י"2/2, דן איבינצקי י"2/2, מטיו אברולדו י"1/1, עמרי יאסו י"1/1. תודה לעדי גל רכז החינוך הגופני וכל הכבוד לכם, גאים בכם!

כדורסל: הטבעה סוף!

בחמישי האחרון נערכו משחקי חצי גמר, וגמר אליפות המינהל לחינוך התיישבותי בכדורסל – דרג א'. נבחרת הכפר הירוק ניצחה במשחק חצי הגמר את נבחרת סולם צור (גליל מערבי) 33:61, ועלתה למשחק הגמר שם פגשה את נבחרת עמיאסף בית ברל, וניצחה אותה 42:58, וזכתה במקום הראשון ובגביע. כעת נבחרת הכפר הירוק בכדורסל היא

Forty Five Minutes of Sleep

We all know the dreadful feeling that we get when we have to get up early in the morning in order to get to school on time. However, what if there was another way? What if school was to start at 8:30 instead of 7:45? Let's find out.

Firstly, studies suggest that the human brain can process information more productively after 10:00 AM, and subsequently, the first few periods are drastically less effective than the ones to follow.

Furthermore, students will be able to remain more concentrated throughout the day, for Forty Five minutes of sleep can be vital. I know many students who tend to doze off during the day, and could undoubtedly use the extra sleep.

In conclusion, I believe school should start at 8:30 AM, and thus conclude Forty Five minutes later than it does now.

Yannai Fisher – Year 11 E.S

The Oral Exam and the project

Each year every 11th grade student, who wishes to have a five point English Bagrut, must take an oral exam in front of an external examiner. The oral exam eventually makes up 20% of the final 5 point English grade, thus, this exam is extremely important based on the fact it lasts only 10 minutes. The exam is usually divided to two main parts. In the first one, the examinee is required to talk about himself; his family, habits, hobbies, and basically whatever comes to mind. In the second part of the exam, the examinee is expected to discuss

his project. The project is a long, thorough and scientific research conducted solely in English. The projects usually last around 10 pages up to 25 pages (pictures not included!).

All through the short interview, the students are tested on their speaking ability, ranked based on several criteria. The criteria the students are tested are Communicative ability, accuracy of speaking and content.

To conclude, the oral exam is a vital part of the 5 point oral exam.

Yonatan Casperi, Year 11 E.S

The Transition

The road leading from the 9th graders' building to the high school one is not long if you look at physical distance. Even so, the mental distance is immense. Classes change, the lessons are different for each person, and a lot of responsibility lies on the students.

In English lessons, for example, the bar is set much higher than before. The writing level expected from students far exceeds previous years, and deadlines matter much more. To balance out the pros and cons, students have the platform to voice their opinions in each log - a splendid addition in comparison to past years.

Therefore, the transition, as tough and demanding as it may be, is an important part in the students' path to graduating and becoming a functioning part of society.

Maya Lichtenfeld, Year 10

המסלול התחיל במדרון חלקלק בין שיחים, כאשר יצאתי מאזור השיחים הגעתי לנקודת תצפית מדהימה על כל העמק. רצייתי לעצור להתפעל מהנוף אבל הייתי מאוד מרוכזת בלנצה בתחרות. סך הכל (במקצה שלי) הייתי צריכה לעבור בשמונה תחנות כאשר התחנה השמינית היא הסיום. זהו כמובן החלק הכי מהנה בתחרות - ללחוץ על לחצן הסיום ולעצור את שעון העצר. לאחר שכל המתמודדים חזרו מהניווט הוכרוזו התוצאות ושמחתי לשמוע שהגעתי למקום השני בקטגוריית הגיל שלי.

כמו כן, הכפר הירוק זכה במקום הראשון בקטגוריית הגיל שלי ובארבע שכבות גיל נוספות ועוד רר קנאה בקרב יתר בתי הספר שהשתתפו בגמר. כשחזרנו לאחר הטקס, כולנו הצטלמנו עם חולצות הנבחרת, הגביעים, המדליות של הזוכים, יחד עם עורך ורביץ (מדריך הניווט של הכפר הירוק), עם עדי גל (רכז הספורט), עם סיסקו, עם נעמי אלישיב ועם רפנה מנור. גאוונה גדולה לכפר הירוק שממשיך מסורת ענפה של הישגים בתחום הניווט בישראל!

עדן אלעד, ט'3

לשכבה י'.

שיתוף פעולה בין צוות חנ"ג לתלמידי קדם רפואה בשכבה י', בהנחייתה של סיוון הוד, הניב יום של פעילות שהיו בו הרצאה בנושא סוכרים, פעילות ניווט וארוחת בוקר בריאה.

שחמט: החטיבה ראשונה

באליפות השחמט של המינהל לחינוך התיישבותי השתתפו כ-100 מתחרים מכל הארץ. ברכות לתלמידים אשר הגיעו להישגים בתחרות: חט"ב - מקום ראשון; תיכון - מקום שני; כללי - מקום ראשון. בסיכום זכינו בשלושה גביעים קבוצתיים ובמספר גביעים אישיים.

תודה לעדי גל רכז חנ"ג, ולמאמן עורך רוס על הליווי הצמוד. התלמידים שהשתתפו: רועי צמח ח'1, רועי ארליך ז'4, אייל נוי ח'2, איתמר הדס ט'3, עידו זוהר ח'8, תומר ורטליב ט'7, טל פרי י'6, יואב רוזין ח'2, יפתח קוטלר ט'7, עמית מלאך ח'1, עורד גלאט ז'7, נמרוד כספי ט'7. תודה ענקית לתלמידים שלנו, עלו והצליחו!

ידיעות אחרונות הנפר הירוק

גאווה בית ספרית

אלה פרוטקין היא המורה המצטיינת לשנת 2017 מטעם חברת "כימיה לישראל"

והטכנולוגיה הגבוהה (הייטק). כמו כן, הגיעו במיוחד לאירוע כימאים משלל מדינות, ביניהן גרמניה, סין, רוסיה וארצות הברית, במטרה לדווח על הישגים בענפים השונים של המדע. אין ספק שניסיונה הרב של אלה, הכולל גם את היותה בוחנת בבחינות חיצוניות, מחברת ומנתחת של מבחני הבגרות, הופכים את אותה לאחת המורות המוערכות והמקצועיות במדינה כולה. זכינה בה! צוות המורים מאחל לך, אלה, המשך הצלחה רבה בעבודתך ויישר כוח! **אנה חייט, בשם צוות המורים**

המגמה ממשיכה להתפתח משנה לשנה, יותר ויותר תלמידים לומדים את מקצוע הכימיה במסלולים שונים - קדם רפואה, המחוננים, מנהיגות סביבתית ולפעמים גם תלמידי מופת. בכנס יוקרתי של חברת "כימיה לישראל", שהתקיים ב-13 בפברואר במלון David Intercontinental בתל אביב, הוכרזה אלה פרוטקין כמורה המצטיינת של השנה. מדובר בהישג יוצא דופן, ואין גאים מצוות המורים בכלל ומצוות מורי הכימיה בפרט באלה שלנו! בכנס השתתפו נציגי כל מוסדות ההשכלה הגבוהה בישראל ונציגים מתחום המחקר

כבר שנים ארוכות שאלה פרוטקין קיין מנצחת על מגמת הכימיה בכפר הירוק בהצלחה רבה. בין הישגיה המרשימים ניתן למנות את הקמת המגמה, היותה המורה הראשונה בכפר שלימדה את המקצוע ועוד. במהלך השנים פרחו מגמת כימיה והתפתחה: ממוצע ציוני הבגרות בכימיה גבוה מהמוצע הארצי בצורה משמעותית, תלמידינו מביאים כבוד לבית הספר בהשתתפות בתחרויות כמו ה"כימאדה" ורבים המגיעים לשלבי הגמר בתחרות.

כל הכבוד!

ברכות חמות למורים ולתלמידים על ההשקעה וההישגים

1. כבוד ענק לתלמידי הכפר עופרי בסון, עמרי סברנסקי, ואנה סמואלוביץ שזכו מקום ראשון ושני בתחרות סטארט אפים יוקרתית באוניברסיטת בייג'ינג. בניהולו של יהודה אור.
2. יישר כוח לשלושה תלמידים שזכו בתחרות הסייבר הארצית לנוער עד גיל 18. הם יקבלו מלגת לימודים על סך 60 אלף שקל. התלמידים הם תומר איזנברג, אייל מרחבי ואופיר דובי מכיתת מופת שכבה י"א.
3. כבוד רב לנורית שלם העובדת המצטיינת, שזכתה בצל"ש שר האוצר משה כחלון מטעם "ידיעות אחרונות". התמונה צולמה בהיכל התרבות בראשון לציון.
4. כל הכבוד למורה רוני שושן על שזכה בהצטיינות מטעם עיתון "ידיעות אחרונות" על הקמת מרכז הצלה לצמחים בסכנת הכחדה - גאווה!
5. בית הכפר הירוק גאה על הצלחתם של תלמידי הכפר והישגיהם בכדורסל, ניווט ושחמט. תודה לצוות חניג ובראשו הרכז עדי גל ובניווט עודד ורבין.
6. כבוד למגמת המוזיקה - לאמיר בן אלון ואיילת ליפשיץ על הצלחור תיהם בארץ ובעולם. יישר כוח.
7. ברכות לאלה פרוטקין על זכייתה בתואר המורה המצטיינת של השנה מטעם חברת "כימיה לישראל"!

